

உ

சிலமயம்.

கண்ணப்பர் கலம்பகம்.

அன்பளிப்பு

நூலாசிரியர் :

வீ. துரைசாமிமுதலியார்.

புதுவைக் கவர்ன்மெண்ட் கல்விச்சாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்.

(தமிழ்மகவுப் பத்திராசிரியர்.)

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை:

- 1 - நூன்முகம்.
 - 2 - சிறப்புக்கவிகள்.
 - 3 - கலம்பகம்.
 - 4 - அன்புங்கண்ணப் பாரும்.
 - 5 - கண்ணப்பரைக்குறித்த வேறுசிலபாடல்கள்.
-

நூன் முகம்.

அநாத்மலமுத்தசித்துருவாயசிவபிரானது திருவருளையன்ரு
னானே யடைந்துய்ந்த அடியார்கட்கு அடிமை செய்வதே, பகக்
கடல் கடந்து முத்தியங்கையி லேறுதற் கேற்ற பாதையாமென்று
பண்புடைப் பெரியோர்கள் பகர்ந்துள்ளார்கள். இது,

“தலையா னடந்து முத்திலிஞ் சார்த லொக்கும் பசுதன்மங்
கலையார் கரத்தான் சிவசரிதை காலா னடத்தாம் பறந்தடைத
றொலையே யொக்குஞ் சிவபூசை தொண்டர் பூசை யாலடைதன்
மலையரவாயு வேகத்தான்மேனிலை கத்தான் ஞானநிலை.” எனவும்,

“பொடிக்கொண் மேனியன் பூசைநி னுய்மவன் - அடியர்பூசை
யதிக மதிகமே.” எனவும் வருவனவற்றால் மயலற விளங்குமென்க
தம்பிரான் றேழுமாகிய சுந்தரமூர்த்தி சுலாமிகளருளிய திருந்
தொண்டத் தொகையின் உண்மைக் கருக்கையு முய்த்துணர்க.

இத்தகைய தொண்டர் தொண்டுசெய் துய்வான் கருதிய சிறு
நாயேன் சிந்தையின்கண்ணே கண்ணப்பநாயனார் பாதமலரிற் கலந்
துய்வாமென்றோரெண்ண மினிதுதிப்ப, அதனார் கண்ணப்பர்
கலம்பகம், கண்ணப்பர் பதிகம் என்னுந் துதிகளை இயற்றியுள்
ளேன். அத்துதிகளைக்கேட்ட அன்பர் சிலர்கண்ணப்பர்கலம்பகத்தை
அச்சிட்டு வெளியிடவேண்டுமென்று பன்முறை பணிக்க, அவ்வாறு
ஆரம்பித்து முதலிற் கலம்பகம் அச்சிட்டானபின், அது கற்பார்க்கு
இன்றியமையாது வேண்டப்படும் “அன்புக் கண்ணப்பரும்” என்
னும் விஷயமும், கண்ணப்பரைக் குறித்த வேறு சில பாடல்களும்
இப்பதிப்பிற் சேர்த்துள்ளேன்.

இக்கலம்பகத்திற்குக் குறிப்புரையொன் றெழுதி யச்சிட்டுக்
தொடங்குங்கால் நூன்முழுதும் விரிவுரையாகவே செய்து அச்சிடு
வது அனைவர்க்கும் பயன்படுமென்று பகர்ந்தனர் பலர். அவ்வாறு
அகலவுரையொன் றினியெழுதி யச்சிடற் கெண்ணியே குறிப்புரை
யைத் தற்போது அச்சிடவில்லை.

இங்ஙனமாய தொண்டர் தொண்டில் எனது பொல்லாமனமும்
புகுமா றருளிய எம்மிறைவனாகிய திருக்கரணத்தியப்பரது திருவரு
ளைப் பன்முறையானும் பாக்குறப் பாகிப் பழிகெடுமாறே வழிபடு
கின்றேன்.

புதுவை
உருத்திரோத்காரி னு
சித்திரை மீ. }

இங்ஙனம்
வீ. துரைசாமி.

சிறப்புக்கவிகள்.

திருப்பாதிப்புவியூர் ஞானியார் படாலயம்,
ஸ்ரீலபுரீ. சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞானதேசிகமூர்த்திகள்
அருளிய விருத்தம்.

மதியணி சடிவ வானவன் பத்தி வகையுனி பெற்றகண் ணப்பர்,
துதியுபர் செய்யுள் வனப்பெலா மினிர்ந்து துதைந்திடு கலப்பகர்
தன்னைச், சிதைவக லடியா ரினத்தொடு கூடிச் சிவன்றரு மின்புற
நினைப்போன், புதுவையில் வதியு நற்றுரை சாமிப் புலவன்செய்
துயந்தன னன்றே.

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் பிரதம பண்டிகராகிய
மகா மகோபாத்தியாயர்.

உ. வே. சாமிநாதஜியரவர்கள் கூறிய விருத்தம்.

பூமேவுபுதுவைநகரேழிற்றுரைசாமிப்பெயர்கொள்புலவனென்றிக்
கோமேவு காளத்தி நாயகனைப் பேவடிவாக் கொண்டி லங்கு
பாமேவு கண்ணப்ப வடிசுள்கலம் பகநூலைப் பகர்ந்துயர் தானால்
தூமேவுதொண்டர்பெருமையையறிந்தபெரியர்மகிழ் தூங்கமாதோ.

சென்னைஇந்து தியலாஜிகல்லுதமிழ்ப்பண்டிதர்,
கோ. வடிவேலுசெட்டியார் அவர்கள் கூறிய

நிலைமண்டி லவாசிரியப்பா.

கண்ணா நிலையருட் கண்ணா லோர்ந்து
மண்ணா நிலையை வரரா தகற்றத்
தண்ணார் சடிவத் தற்பான் சங்கரன்
விண்ணாஞ் சீரார் வியன்கா ளத்திப்
பண்ணார் மொழியாள் பாகன் பாத
முண்ணா டன்பா லுவப்பா யடைந்த
திண்ணா னென்னுந் திருப்பெயர் வாய்ந்த
கண்ணப் பர்தங் கலப்பக மென்ன
வண்ணமா யொருநூல் வளமார் புதுவை
யண்ணா ளர்துரை சாமி யன்பன்
பண்ணா யமெல்லாம் பண்பா யமைத்திங்
கெண்ணுமா நெவரு மியற்றியோங் கினனே.

பாழிப்பாணத்துச் சன்னாகம் இராமநாதவித்யாலயம்,
தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்,

தவநீதகிருஷ்ண பாரதியவர்கள் கூறிய கலிவிருத்தம்.

அடைக்க லம்பக வாதர வொன்றின
னடைக்க லம்பக வாதர வொன்றின
னடைக்க லம்பக வாணனை நாடிய
நடைக்க லம்பக வாணானு நண்ணினான்.

வரைகொள சாமிக்கும் வாழ்பவரை சரமிகடும்

உரைகொள பலபிர பந்தமு ஞ்றறிவீனா

அரைசெ னுநதமி மும்மக வாங்கனரை

நிரைபிற காதகவ னேதுரை சாமியே

(2)

யாழ்ப்பாணத்தரசுநன்னுகம் இராமநாகவிதயாலயம்,

மு. ஸர்வேஸ்வரசர்மா அவர்கள் கூறிய சுலோகம்.

பாயாச்சகதி கண்ணபப - கலம்பகரனா கலம்

துரைசாமி புத்தேசகதுங்க - ரசிதக லக்ஷணானந்தம்

திருவாரூர் இலக்கண விளக்கபரம்பரை

சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள் கூறியது.

அன்பே சிவமர மென்பதனை யந்த நாளிற நாடடி யவனும்

நன்னாகன் நிண்ண னான்கண் ணப்பதே வறகு நற்றலகதா

லின்புறக் கலம்பகமொன் றிட்டான் லீங்காமி முலகா சிபிபனா

பண்புடைப்பெரியோன் புதுவைவாழ்வோன் றுரைசாமி நகனமை

(வ்யாசன்)

திருச்சிராப்பள்ளி எஸ். பி. ஜி. கரவேலு கந்திச கலைப்பாண்டிதா.

மு. வேங்கடசாமிநாட்டார் அவர்கள் கூறியது

அன்பினமீ வரம்பாக வரளுடைய வடிவா முகலநா ராசா,

இன்புறவே பெரித்தேததுங் கண்ணபராக பெழிவா ரிசைநா பந்திச

சொல லாலே, மனபுகழ்செய சலாபான மாலையொன்று புனைந

தனிநது மாண்புற றுனால், பொன்பெரிய புதுவைநகர ந ஆரைபாமி

பெனுமபெயர்கொள புலவன் றுனை

புதுவையைச்சாராத புதுப்பாடியப விதுவான்

அ. பொன்னுசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் கூறிய வெண்பா.

அற்பொடுதன் கண்ணையரந் கூப்பிபகண் ணாபாகது

நற்கலமப கப்பா நவ்ன றுபாநதான் - சொற்பரளிப

பூமிசையெண் ணெண்கலைதோ புந் தியான மெய்க ஆரை

சாமியென நாவலவன் றுன

புவிசை, பண்டிதை. அசலாம்பிகையம்மை கூறியது.

இலம்பகந்தா நெனவிளங்க விளம்பிறைமுழ முகடியாக விருந

காளத்திச, சிலம்பகனார்க் கிடத்தனது சிலமாசத்ததால் விழிபிடுநத

திறலோன் றுளில், நலம்பகமார கிடப்பதுவை நகரவாழ்ந ஆரை

சாமிப புலவோனினபக, கலம்பகமாமொரு லோபநீரநத றித்தான

றமிழ்வாணர் கங்குரு மாற்ற.

தமிழ்ப் பிரமகுத்திராசிரியராகிய மறைத்திருவன்
சாமி, விருதை - சிவஞானயோகிகளவர்களியற்றிய

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

- அலகில் கால முலகே லாமுணர்ந்
தோதற் கரிய லாதி யகண்டனை
அன்பாற் பிணித்துத் தன்பாற் கண்பெறச்
செய்த திண்ணை மெய்கொ ளண்ணல்
௧௫. பரிவல னாயரன் பணிசெய்தாட் கொண்ட
வாதலு ரடிக ளோது தமிழிற்
கண்ணப்ப னெப்பதோ ரன்பின் றென்று
கண்ணிப் புகழ்ந்த கண்ணப்ப தேவர்
ஆன்பமிழ் தக்கட லின்பிற் பருகி
௧௬. ஈண்மை யடிய ருளிற்றா லான்றி
மெய்ப்பொரு ளுண்மை விள க்முற மின்னி
உயிருல கினைநெனு மயலற விடித்து
வெந்துயர்ப் பிறவி வெப்ப மொழிய
முற்றா வின்ப நற்றீம் வெள்ளம்
௧௭. எங்கும் பெருகப் பொங்கப் பெரலியக்
களிப்புத் தண்கால் கவித்து வீச
உழுவலொ டருளுமி மும்பல வீழுகுங்
கலந்த கலம்பக நான்மழை பெய்தருள்
நிரம்பினன் புதுவை நீணன் னகர்வாழ்
௧௮. துரைச்சர மிப்பேர்த் தூயமர முகிலே.

**கண்ணப்பர் கலம்பகச் செய்யுள்
முதற்குறிப்பு அகராதி.**

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அஃறிணை	2	காற்கண்ணை	28	பாவியல்சீர்	14
அடைப்பபி	31	கானமுது	1	புயற்கந்தரவ	8
அடையலர்	14	கொழந்தளிர்	30	புன்மைசேரு	2
அராவிராவு	31	கோலமார்து	16	பூமலிசீர்த்திரு	1
அரிமதர்	14	கோலமிகு	9	பெரிதமர்சி	7
அரியமுகில்	29	சரமார்தனு	5	பெற்றழர்ந்தவ	29
அருளான்	26	சினக்களிற்	22	பெறுகினற்சீர்	23
அழிவிலா	25	சோபூத்த	3	பேறுபெறுதி	29
ஆயிதென்றே	31	செப்புமரவ	18	பொருசுமரின்	15
ஆரும்பிழை	23	செய்யமேனி	13	பொருண்மிகும	12
ஆளவுடைக்	21	செய்யவசி	9	போற்றரிதாய	10
ஐடறும்வண்	24	சேரவெனக்	28	மணியார்ந்தகா	23
இயம்புறு	22	தக்கவெலா	31	மதிவந்தமர்	5
இறைச்சியு	6	தவமல்குசீ	18	மருங்குவான	30
இன்பமார்ந்	16	தனையர்பெறு	22	மற்றொர்பற்	10
இனிதொன்றிய	31	தாமரைதக்கு	25	மன்னுதிண்ண	16
இனிநாமறி	27	திண்ணைபி	2	மனபிஞ்சுந்தயர்	28
ஈங்குவெவ	17	திருவினங்கு	28	மானடுத்தபா	9
ஈரமதிச்	23	துணியோடொ	30	மினிநுமேனி	11
உடையவர்க்	26	தேனார்மலர்ப்	29	மின்னுசெருந்	17
உததியரு	8	நண்ணியவன்	27	மீளில்வேடவன்	12
உரைக்கின்	14	நன்கரனார்	11	முருகமர்வா	24
உலவுவிழி	30	நன்றுவன	25	முற்றமுன்பு	27
உள்ளத்திரு	26	நாட்கமல	32	மேயதமிழ்ச்	6
உள்ளமலி	8	நார்த்தகா	17	மேல்கீழ்வா	18
உள்ளமன்	14	நிசமுற்றவ	24	மேவித்தழையே	13
உற்றபெ	9	நிதமிருந்தய	6	யானுரைத்துட	29
உருசல்லி	21	நீமெவண்பு	5	வந்தனைசெய்து	30
என்பணியார்	28	பண்டுவேலை	16	வந்துமயல்கொ	30
ஐயநின்	10	பண்பார்பிற	11	வரைவில்லியன்	25
ஒண்மணிநேர்	13	பதத்துவி	6	வாய்க்கலசமஞ்	12
கடாக்களி	2	பதியுதிப்பூர்	27	வார்பெறுபல்வலை	23
கண்ணப்ப	15	பதுமமலர்க்	12	வாழ்வுடைத்	24
கண்ணனய	27	பரியநகத்	25	வாண்பூங்கோ	1
களிதந்தகி	22	பண்ணுமவின்னை	15	விட்டபொரு	31
காலமிதி	26	பார்போற்று	12	வையத்தினல்	17

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணப்பர் கலம்பகம்.

பாயிரம்.

—o—o—o—

கூப்பு.

ஐஞ்சந்தி விநாயகர் துதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூமவி சீர்த்திருக் காளத்தி வாழும் புனிதருக்கு
மாமலி யூன்றரு கண்ணப்பர் மீது வளர்துதியா
நாரலி யின்னொற் கலம்பகம் பாட நலந்தருமாற்
றேமலி யஞ்சந்தி யானை முகவன் திருவடியே.

(க)

திருக்காளத்திநாதர் துதி.

வேண்பா.

கானமுது வேடரிறை காதலிஞ லூட்டமகிழ்ந்
னானமுது வானமுதி னுண்பரனார் - தேனமர்பொற்
பாதகம லங்களுதும் பற்றினோர் பற்றாரே
பாதகம லங்களுதும் பற்று.

(உ)

ஞானப்பூங்கோதையம்மையார் துதி.

தை.

வானப்பூங் கோதைமலர் மங்கையர்கள் வந்திறைஞ்சு
ஞானப்பூங் கோதையெனு ராயகிதன் - மானப்பூந்
தாள்களாவார் பற்றார் தாநினைவார் வண்பிறைத்
தாள்களாவார் பற்றார் சதும்.

(ங)

முருகக்கடவுள் துதி.

ஷே.

திண்ணன் பிறக்கவருள் செய்யுஞ் சடானனைத்
திண்ணன் பிறவாமே சிந்தித்து - நண்ணுமவர்
காற்கஞ்ச முற்றக் கடைப்பிடிக்கொண் டாற்பகரீர்
காற்கஞ்ச முற்றக் கடை.

(ச)

சமயாசாரியர்கள் துதி.

எழுநீக்கிழநேடிலடி யநீசரிய விருத்தம்.

அஹிணை யதனோ டியர் துணை யெவையு
யாக்கியே யனித்தழித் தருள்வோன்
கஹிணை வில்லாக் கொண்டநம் முக்கட்
கடவுளை பிறரிலை கண்டீர்
சிஹிழிற் றேவர்க் கறிவருஞ் சிவன்றாள்
சேர்கிலார் பவமறு ரெனவே
பஹிழ் வேதம் விரித்தரு ணல்வர்
பதக்களை நிகம்பணி குதுமே.

(ரு)

திருத்தொண்டர்கள் துதி.

கேசிக்கக்கலப்பர்.

கடாக்களிற்றி னுரிபோர்த்த கண்ணுதலோன் கழல்சேர்த்து
விடாக்களிகொ டிருத்தொண்டர் விரைமலர்ச்சே வடி விழ்நது
படாக்கலச முலைமடவார் பற்று முதற் பற்றெவையு
மடாக்கவினெஞ் சுற்றிருக்கும் வாழ்வுளமேற் ருழ்வினமே.

(ர)

அவையடக்கம்.

கலி விருத்தம்.

புன்மைசே ஞ்னையும் புனிதர்க் கடடிய
வன்மைசேர் திண்ணனார் மலர்க்க முற்கியான்
சொன்மைசேர் புன்கவித் தொகை வின்கவித்
தன்மைசேர் தொளில்வகை தருவர் தாமமோ.

(ர)

நூல்.

ஒருபேரது மயங்கினைக் கோச்சகக்கலிப்பா

- க. சீர்பூத்த தென்கயிலைத் தேவாதி தேவருக்கே
நீர்பூத்த வாயிலிடு நிணமலியு னுணவூட்டிக்
கண்பறித்துத் திகிரிபெறக் கழலிடுமா னுணவொளிர்
கண்பறித்துக் கண்ணிலிடுங் கருணைமிகுங் கவின்காட்டி
முன்னொருக ணப்பியபின் முகத்துதிரங் கண்டயரேன்
இன்னொருக னுண்டென்ன வேமாப்போ டிடந் திடங்கரல்
விண்ணப்பன் பரவுசடைக் கண்ணப்பன் விரவுறுதற்
கண்ணப்பன் றிருவாக்காற் கண்ணப்ப னுயினையே !

(இது எட்டடித் தாவு.)

- க. நலமாருங் காளத்தி நாதாருண் மிகுமொழியா
லுலவாத பேரன்பி னுருவாரின் கரம்பிடித்து
நிலமீது முக்காலு நிற்கவேன வுரைததன்ப
வலமாக விருக்கவேனும் வரமருளப் பெற்றனையே !
- உ. ஞானமுனி கோசரிக்கு நம்பெருமா னுன்பெருமை
தானவிலப் பெறும்பேறு தலைவாரீ பெற்றதலால்
வானவரு மண்ணவரு மற்றவரு முற்றனரோ
கானவர்தங் குலவுவரிக் கடற்றேன்று கூதிர்மதியே !
௩. சிவமேவு மன்பரெலாஞ் செப்பிமகிழ் நின்சீரை
யவமேவு முலகவர்பா லறியாதா ரியாருளரே
தவமேவு நாகனுக்குந் தத்தைக்குந் தனிமகவாய்
நவமேவும் புகழ்வளர நானிலத்தில வளர்ந்தனையே !

(இவை மூன்று நான்கடித் தாழிசைகள்.)

- க. திடமொடு துடியொலி படவட விகடொறும்
விடலரு மரையுழை மிகவடல் கருகினை ;
- உ. கொலைபுரி யிறவுளர் குழுவள விலைபல
கிலையுல கமுநிறை துதிசெயு நிலையினை ;
௩. மனனொடு மொழியுட லெனுமிவை பலபட
வினலடை யுலகவ ரியனெறி யுறுகலை ;

சு. கணமரு விமைபவர் கருதரு மிறையடி
கணமகல இலையொரு கதையெனு மதியினை ;

(இவை நான்கு மீரடியராகங்கள்.)

- க. நின்னன்புங் காணத்தி நிமலர்திரு வருளுமொரு
தன்னம்பன் னிடவெவர்க்குத் தரமாகுஞ் சாற்றாயே !
- உ. ஆனந்த வடிவர்திரு விழிபுதிர் மருட்பெருக்காய்த்
தானங்கு நிகழ்த்தவகை தரையோர்க்கு முறைபோமோ !
- ங. நற்றவமுன் செய்தபையான் ஞாலமிசைக் கோலமிசை
பற்றெவையு மற்றிறைவன் பற்றினையே பற்றினையே !
- சு. வாழ்வடைய விண்ணோர்கள் வணங்குமரற் குளங்குளிரத
தூழ்வடையா நீயன்றித் தலையன்பர் வேறுளமோ !
- ரு. அன்றையுமத் தனுமபரனை யாவனென வடைநகிருந்த
வன்றையுமபெற் றேரழைக்க வுரையாடா திருந்தனையே !
- க. கற்றன்பு தலைபடுவோர் கருதுகின தன்பன்றி
மறறன்பு போற்றாத வண்ணமொர மதப்பரிசை !

(இவை யாறு மீரடித்தாழிசைகள்.)

- க. பத்தி வித்து நீ ; ங. நித்த வின்பன் நீ ;
உ. முத்தி வித்து நீ ; ச. வைத்த முன்பன் நீ ;

(இவை நான்கு முச்சீரோடியப் போதரங்கங்கள்.)

- க. மறமி குத்தனை ; ங. அரனை ஈற்றனை ;
உ. திறமி குத்தனை ; சா. அழகு பெற்றனை ;
ங. மலித வத்தினை ; எ. அபல மேயினை ;
சு. ஒலிப தத்தனை ; அ. அமர னாயினை.

(இவை எட்டு மிருச்சீரோடியப் போதரங்கங்கள்.)

எனவாங்கு,

(இது தனிசொல்)

மாயிரு ஞாலம் வழுத்து கருங்குதிர்
ஞாயிறு நிகர்த்த நலமலி வடிவினை
மாவரு காண வாழ்க்கையை யாடுபுந்
தேவரும் பாவு மேவரு நிலையை

இரவினும் பகலினும் விரவிநிற் பிரிபா
முடுவலாய்ப் பிறந்தென் றெடுவறுத் திலன்முன்
மலைமேன் மருத்தின் றலைமேல் வருதின்
செருப்புறு அுகளா முருப்பெறு கிலனே
வேட்டமே புரியுங் காட்டினின் னடிக்கீழ்ப்
புல்லாய்க் கல்லாய்ப் பொருந்து மிருந்தவம்
புல்லாப் புலையேன் கல்லா நிலையேன்
பத்திக் கடலாய்ப் பரந்த பெருங்குணம்
வைத்துத் திகழு மறவர் தலைவரின்
றிருவுறு செய்கை சிந்தித் துயர்ந்தென்
கருவுறு செய்கை கழிப்பக் கருகி
வந்தடி வணங்கி முந்துறத் தொழுதேன்
காளத்தி யப்பன் கருணையிற் சிறிதே
மூளப் பத்தி முதறந்
தாளக் கடனின் னடி மலர் சரணே.

(இது பத்தொன்பதடி நேரிசையாசிரியச்சுரிதகம்.) (க)

வெண்பா.

சராரார் தனுவேந்திச் சார்க்கு லெல்லா
பரணைக் காத்துறங்கா வண்ணல் - சரணுற்று
லெத்திருக்கு மாறு மியன்முத்திப் பேறுறுமுள்
வைத்திருக்கு மாறு மதி.

(உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மதிவந் தமர்சடைக் காளத்தி யப்பர்க்கு வாய்ந்திருநன்
மதிவந் தமர்விருப் பான்மிக வெச்சின் மயங்கவிடுங்
சுதிவந் தமர்புகழ்ச் கண்ணப்ப ரூட்டுங் கவின்கொளுமுன்
நிதிவந் தமர்மகத் தின்னவி யிற்கவை நீடியதே.

(ஈ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியச்சுந்தவிநுத்தம்.

நீடும் வண்புக ழாரு மன்புயர் நீதி நன்பொருளோ
டாடும் வென்றியெ லாம மர்ந்திட லாகு மொண்புனியிர்
பாடு தென்கயி லேச ரன்பினர் பாவ லர்க்குநிசீர்
சுடு தொண்டகி ராத ரின்பத மேயி ஹைஞ்சிடிலே.

(ச)

எழ்சீர்க்கழிநெடி லடியாசீரியவிருத்தம்.

இறைச்சியு மென்புந் திருமுனை கிடக்க
வெதிர்குதித் தோடிய மறையோ
ஹைப்பொடு மறைந்து நின் னுகண் டிருகு
முண்மையைச் சிறிதுரைத் தருளாய்
கறைக்கள நெங்கண் பணியெனுந் தொண்டர்
கட்டுரை பழுதுறு வாறே
நிறைக்கதர் விழியீந் தடியவர் பெருமை
நிலைத்திடச் செய்யுங்குண நிதியே.

(டு)

தனிம்.

எண்சீர்க்கழிநெடி லடியாசீரியச்சந்தவிருத்தம்.

நிதமி ருந்துயர் மிகவி ருந்தபர்
நிலையி னின்றிய லுயர்த வங்கொள
மதிய யங்குல னெர்நி ரந்தர
மருவு கின்றில ரிதுவென் வஞ்சனை
ஊதிசி லெய்யொ டரவு வெங்கரி
தொழும் ரன்றின் மகிழ வன்பொடு
பதமி றைஞ்சினல் விழியி டந்தணி
பரவு குன்றவர் பதிப தங்களை.

(சு)

ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடி லடியாசீரியச்சந்தவிருத்தம்

பதத்துவி ர லாணி லாவு மரக்கன்மத மேமி காது
பதைததுவிழ வேசெய் நாதர்பா
விதத்தவுண வாக மானி னிறைச்சியினை யார்வ மேகொ
டுடுத்தனிக ராத ராஜனே
கதத்தொடுமு லாவி யாளி மதத்தகரு மாவி னோடு
கலக்குபுவி யாதி மேவிவாழ்
விதத்துமிகு கான மேக மிதித்தடிசெ டாது சூட
விரித்ததவ மேது மேயதே.

(எ)

வேண்பர்.

மேயதமிழ்ச் சாயலுமை பாகத்து வித்தகர்க்குத்
துயபுகழ்க் கண்ணப்பர் தொண்டுசெய - நேய
மறைமுனிவன் வேடன் வான்முறையோ வென்றான்
பிறைமுடியோற் கன்பொ பெரிது.

(அ)

புயவகுப்பு.

ஆசிய வண்ண விருத்தம்.

பெரிதமரர் சிந்தனைக் குரியசெயல் கொண்டிடப்
 சிரியமொடு சங்கரர்க் குறு'வலைதூன்றின
 பிறவியறு நெஞ்சகத் தறிஞர்கின முஞ்சொலிப்
 பெருகுதுதி நன்றுரைத் தீடுமாலையொன்றின
 பிழைகள்புரி வஞ்சகர்க் கிறையளவு நின்றுனப்
 பெறலரிதெ னுந்தகைப் பெருவாய்மைதங்கின
 பிழிமதுவி ரிந்திடப் பொலிவனவ னந்தனிற்
 பிணைமலர்வி ளங்குறப் பலசூடிவந்தன (அவ)
 திரிமறவர் தங்களுக் கிறைமைகொடி ருநதுவெற்
 றியின்மிதுதி றங்கொளற் கிடமாவிருந்தன
 திகழ்கலைகள் பன்றிமுற் படுபுலியு மன்றழித்
 திடவிடுச ராபிணைத் தெகிரேதூரந்தன
 சிறுமழவி லங்குமெய்க் கருவுடைய டொந்தவித்
 திறமுளப யங்கெடுத் தருளோமிசென்றன
 செறியமுன்மு னந்தனித் தனியுசித மென்றறுத்
 திடுபிசிதம் வெந்திடக் கணையாரவுந்தின (அது)
 அரியபுலன் வென்றவர்க் குரியசிவ னன்புமிக்
 கமுதுசெய நன்கமைத் திடுமுனமர்ந்தன
 அறையுமவரை வென்றறத் திரளொழுமு னரிந்துரைக்
 கருவலிமி குந்துபற் றலர்சாயவிஞ்சின
 அமரர்கன் வுப்புலப் படவறிவ ருட்பரற்
 கமர்வடிவ மின்புறத் தழுவாமகிழ்ந்தன
 அலர்விழியை யடபெடுத் தரைநொடியி லன்றித்
 தடியொடுமி டந்தனைத் தெழுசீர்பிறங்கின (அத)
 கரியமணி யென்றிடத் திகழுருநி றங்கொளக்
 கரியின்வரு தத்தமக் கணிமாலேகொண்டன
 கலகமற வென்கவித் தொடையினொடு குன்றியைக்
 கவினுறவ ணிந்துமிக் செழிலோடிலங்கின
 கருதுமா னன்பநிற் கவினியெண் முன்சொலிக்
 கணையொடுக ரப்பிடித் திடுபேறுகண்டன
 கரியனய னென்றிவர்க் கரியபத மொன்றுமக்
 கணவனச ரன்புகழ்த் திருவாழ்புயங்களே. (க)

சீலேடை - கட்டளைக்கலித்துறை.

புயற்கந் தரவரை யுற்றுக் கிளைவிட்டுப் போகுயர்வால்
இயற்கண் மலரை யிறையிடஞ் சேரெழி லாற்கனிவாய்
நயப்புள் றாறலா விசையளி சேர்தலி னுற்றருக்கள்
உயப்பெறு திண்ண ரெனத்தென் கயிலையி லுறமுளவே. (௧0)

பள்ளிருசீர்க்கழிநெடிலடியரசிரிய விருத்தம்.

உள்ளம் விழைந்து வனமேவி
யுற்ற கேழற் றசையரிநதே
யோங்கு மெரியிற் காய்ச்சியும
துணர்வாய்ப் பாகஞ் செய்தூட்ட
மெள்ள நஞ்சண் டறிபவீர்தும்
விதத்தி லுனின் ஈவைகண்டு
விரவு மனபர் தமைவிழுங்கி
விடாது பிள்ளை யூனுணவுங்
கள்ள மாக விரகதாரீர்
காட்டு நெறிநன் முயிறதே
கமல மலரோன் படைத்த சுடற்
புடவி மணிதர் கணத்தொனறும்
எள்ளப் படுத லீல்லைகுணம்
எல்லாச சாகி தமக்குமுள
வென்று மதிஞ் சூரைசெய்ப
வெயினர் குலம்வந னுதிதநீரே. (௧௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியரசிரியவிருத்தம்.

உத்திவரு மதிபணிநத தென்கயிலே
நாதருள முவப்ப நீதின்
கதிர்செறிகண் மணியளித்த கருத்தானந்
தொண்டரிடங் கனிவு காட்டின்
எதுவுமுற லாமெனவே யியற்பகையார்
பெண்மணியை யிரந்தா ரம்மா
கதிதருபென் முகரிநீர் வாய்க்கொடான்
சிரத்துமிழ்நது களிக்குங் கோவே. (௧௨)

க லி த் த ரு தி னை.

கோலமிசுங் காளத்திக் கோவமர்கண் ணப்பனார்
ஞாலமிசை வேடர்குல நண்ணினர்கா ணம்பரணை
ஞாலமிசை வேடர்குல நண்ணினரே யாமாயிற்
சீலவரன் பூசைசெயத் தேர்ந்ததெவ்வா றம்மாணை
செய்ததுமுன் பார்த்தன்பாற் செய்முறைகா ணம்மாணை. (கங்)

மடக்கு.

கேசிகககிகலிப்பர்.

மான்டுத்த பாணியரை மலர்வேணிப் பாணிபரை
ஊனடுத்த வுணவருத்தி யுடனினிதா வுணவருத்திக்
கானடுத்த வனசாரே கடுவிகைகொள் வனசாரே
வானடுத்த வுறுதவரே மன்காத்த வுறுதவரே. (கசு)

எழுதிக்கிழநெடிலடியாசிரியசீசந்தவிருந்தம்.

உற்றபெ ருந்துயர் முற்றுமொ ழிந்திட
வுத்தம வன்பர்கள் புகழ்வார்கள்
கற்றவ ரும்பொரு ளெத்தனை யும்பல
கட்டுபு வந்திடு கவிவாணர்
பற்றிடு கின்றனர் நற்றவ முந்திய
பற்பல நன்பிற வியிலேசெய்
செற்றமி லின்பர்க ணப்பர்தி ருந்தடி
திப்பிய மொன்றிய செயலாலே. (கரு)

மேகவிடு தூது.

வேண்பர்.

செய்யவசியம்புவினின் சேர்த்தணியா வான்பரணிப்
பெய்யுழுகில் காடிணர்போற் பெட்புறுவீர் - கைசொழுவேம்
கான்வேட்ட மாடுமவர் கான்மலர்த்தார்க் கெங்குள்ள
மான்வேட்ட வாறுமைமின் மற்று. (கசு)

இரங்கல் - தந்திசை.

மற்றொர் பற்றி லாரெனாம் வந்து வந்து வந்தனை
 மருவு கின்ற கைலைவாழ் வரத னன்பர் சுவர்கோன்
 உற்ற மால்வ ரைக்கனை யுறையு மன்ப ரருளிலார்
 ழுது மாது வன்றுய ருறுதல் கண்ட றிந்திலார்
 பற்று நீடு பேடைகாள் பலவ ள்ந்த வேடைகாள்
 பாடு கண்ட னீழிலே தோடு கொண்ட சூழிலே
 ஆற்ற மேவு வாரியே யருகி ருந்த சேரியே
 ஆலர்மி ருந்த புன்னையே யரிவை செய்வ தென்னையே. (கௌ)

பதினாந்துசீர்க்கழநெடி லடியச்சீரிய விருத்தம்.
 ஐயின் செறிந்த சுரிமயிர் நிமிர
 வார்த்திலைக் கண்ணியும் பீவி
 யதனெடு குறிஞ்சி வெட்சியா தியபூ
 வணிரதுநெற் றியின் முருந் திடையே
 செய்யசூன் றிகள்சேர் மயிர்க்கயி றூர்த்துச்
 செவிவளைத் தோடுறக் கவடி
 திகழ்கள மக்கு வடக்கிக் கோட்டிற்
 செறிமணி மாலைகள் சேர்த்து
 மொய்யுறு வலயந் தொடிகரச் செறிகை
 முதுபுவி யுகனிடையுறவே
 மொழியுடை தோலுஞ் சுரிகையு மருவ
 முனைகழற் காற்செருப் பணிந்து
 பொய்யிலாப் புகழ்சேர் வனசாசு திபநீ
 பொருவரு வேட்டையிற் கானம்
 புகுமிது கோலந் தகதினைத் தெனியேன்
 புத்தியு ணைந்துபோற் றுவனே. (கஅ)

கூத்தி - கலித்துறை.

போற்றி தாய நீர்த்துளி யோடே புகுவாடைக்
 காற்றல னுனிக் காவிப டுங்கே டறியாரோ
 சாற்றிய வேடர் தாங்கள்மு னஞ்செய் தவமெல்லாம்
 வீற்றுரு வெய்தி மேவிய தென்ன மிளிரவோரே, (கஆ)

மடக்கு.

கட்டளைக்கலப்பை.

மிளிநு மேனி பொடிபட வேடனை

விழித்த வீசர் விரும்பிய வேடனை

யனிய நன்மனத் துன்னிய செல்வமே

யடைய வொன்றி வழிகெகாடு செல்வமே

கவிய தற்றுயி ரோசுமக் காலையே

சுருத லுற்றுக் கணப்பனற் காலையே

தெளிவு டன்றுதி செய்யப் பணியதே

சேர நெஞ்சமிங் குய்யப் பணியதே.

(உ0)

தலைவன் வினாநல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

பணிவார் பிறவி யறுப்பார்க் கடிமை பயிலுமெங்கள்

மணிவார் சிராதர் வரைமா னனையீர் வயங்குமிடை

யணிவார் கலையொன்று கண்டதுண் டோவென வந்தையீர்

நணிவார் பெயருரை யீசுரை யிரிவ னன்னெறியே.

(உக)

நேரிசையகிநியப்படி.

(உயிர்வருக்கமோனை.)

நன்கர னர்சேர் தென்கயி லாயம்

சாடிய வேடர் பிடுது தலைவர்

நிறையு மன்பினர் குறையா மொய்ப்பினர்

நீர்மை மிகுந்த பார்வை யிடந்தவர்

துண்ணுணர் விலைவர் நண்ணரு மடிகள்

நூற்றுறை பேரய வீற்றுயர் பெரியோர்

நெக்குநெஞ் சுருகப் புக்கிறைஞ் சிடுபவர்

நேரா ரோராப் பேராச் சிரார்

நைவினை யின்றிக் கைவினை வல்லார்

நொடிவரை யானா ரடிமற வாதவர்

நோவறி யாத தேவரு டானவர்

நெனவெனப் பிறவிப் பெளவங் கடத்து

மவசடி. நன்கொறு மடைது

மவலக் கவலை யறுத்திடற் பொருட்டே.

(உஉ)

மறம்.

எழ்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பொருண்மிகு மன்னன் றிருமுகங் கொண்டு
 புதுமையின் வந்ததூ தாகேள்
 அருள்காழி லாய வேடருக் கூன்முன்
 அரித்தவெம் மறவர சொருவர்
 இருளற விருக்கப் பிறவர சருக்கிங்
 கெமதுபா வையைத்தர வியையோம்
 மருளுதின் னரச துணையறை வேம்பின்
 மருவலா மகல்கரீ மீண்டே.

(உ௩)

வஞ்சி விருத்தம்.

மீளில் வேடன்மெய் வெவ்வழல்
 மூள வேவிழி முக்கணர்
 ஆள டைந்திதி னருவிழி
 கோள டைந்துகொள் கிற்பதே.

(உ௪)

வேவிவிருத்தம்

பதும மலர்க்கண் மூன்றெண் றளித்தார் பாரீரே
 சதுமென மற்றோர் கண்ணுமி டந்தார் பாரீரே
 இதுபொரு ளன்றெந் திண்ணர்செ யற்கே பாரீரே
 விதுமுடி யோர்க்குயிர் வேண்டினு மீவார் பாரீரே.

(உ௫)

இளவேனில் - தாவு கோச்சகம்.

பார்போற்றுந் திண்ணர் பயிற்றென் சுயிலைதனி
 லோர்போற்று மாய ரிசைக்குழல்சேகட் டாசிரைசேர்
 நார்போற் றிடுமலை நான்வருந்தி யுறத்தலைவர்
 வார்போற் றிளவேனில் வந்திடவும் வாராரே.

(உ௬)

சித்து.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வாய்க்கலச மஞ்சனரீ ராட்டும் வள்ளல்

வனசமர்கோன் புகழ்கூறுஞ் சித்தர் யாமே
 தூய்ப்பரமன் கைச்சிலைமுன் கனக மாக்கித்

தோன்றிருப்பு மலைவெள்ளி துலங்க வைத்தோம்

பேய்க்கடலு னோர்நாட்டை யீழ நாடாப்
பொருத்தினோங் கஞ்சமபொன் புணர்வித் திட்டோம்
வாய்ததமருந் திலைபசிக்குக் கூழ்வா ரப்பா
வாழ்மனைபு பராசமிதும் வகைசெய்வோமே (௨௭)

இரங்கல் - தூழ்நை.

செய்ய மேனிலெ னை நிரதவர்
ரேவ டி க்கமை தொண்டரார்
கண்ண னார்குரு நாட்டி லெந்குரு
மாதா கைககுரு கேயிழந
துய்ய விட புடு குருகு நாடின
ஒருற மெய்க்கக முற்றிலான்
உ மைசெய கைசக நசசி னான
முன்னம விட்டன முன்னினான்
நைய பரான்மு நெய்யுந் வரசிலை
காணை வித்திட நாணா
நாம மேயுள மேவி யன்பர்த
காம மேமற வானிவன்
மெய்ய வததைகன் வெய்ய கானக
பேகி னா நண ரார்கொலோ
வின்கி யாருளிர் போகி லோர்முறை
மீட்கும வண்ணமு மொண்ணுமோ. (௨௮)

ஆசிரியநீதுறை.

ஒண்மணிகேர் கண்ணப்பா ஏறியிவன் பெனுந்திப முயர்காளத்திக்
கண்மணிகேர் கண்டரெனுங் கோல்கொண்டு கோசரியா கருத்திற்
விண்மணியின் மிக்கதென வன்பருளத் திருள்வீட்டித் துண்ட
தண்மணியின் கதிருமிழந்துபொன்றது நின்றொளிர்ச்சிர் தனைமேவிற
[முல். (௨௯)]

தழை.

அறுசீர்க்கழ்நெடிடடியாசிரிய விருந்தம்.

மேவித் தழையே கைக்கொண்டு மெல்ல வநதுவ் வனமுற்றே
ஆவித் தழையே மிகநல்ல வழகரங் கொண்மி நெனககூறிக்
கூவித் தழையா வுளமுருகிக் குரிசி லொருவர் குலைவுற்றார்
பாவித் தழையா விடிலென்னோ படும்பா டறியேன் பாவாயே. (௩௦)

வெண்பா.

பாவியல்சீர்த் திண்ணர் பகழித் தலைபட்ட
மாவிலங்காய் முன்னமே வந்திலமே - தீவினையாற்
பெற்றோரும் பிறவிபல பின்பவர்கற் றுள்ளோர்ந்தோம்
அறறோம் பிறர்பா லண்டவு (௩௧)

கிள்ளைவிடுதூது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியசீரந்தவிருத்தம்.

அடையவர் முப்புர மரைநொடி யிறபொடி யடையந கைத்தவராய்
விடையவர் மெச்சுறு மிறவுளர் கடகிறை விறன்மிகு மறபுருவார்
தொடையமை பொறுபுய வலியிசை கற்றுயர்சுருணமு டைசாகமே
நடையன மொத்தவளுரையன மற்றிவன விவதவர்க்குரையே (௩௨)

கார்கண்டுபாகனெடுகழறல்.

கட்டளைக்கலித்துறை

உரைக்கின்ற நரங்களோ ராற்றிபி ரானடி யுற்றதிண்ணர்
வரைக்கண் மணித்தேர் விடுபவல் வாவிரத வானமுசிலகள்
நிரைக்கட லுண்டெழுந தார்த்தியுத தேவான செறிபவிட்டு
நிரைக்கினற வடபெய் தரினநத மானுயிர் நிறபரிதே. (௩௩)

இரங்கல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அரிமதர் மழைக்க ணரிவைபீர பரம
னனபர்கண் ணப்பர்வாழ் வரைபேல்
உரியந துணைவ ருணைபிரி கில்லேன்
பிரியினு முயிர்தரி யேனென
பெரியதோ ருரைசொற் றிடுபொழு தினமான்
பிணைகளு மிணைபயின் மயிலும்
வரியதே னினமு மினியமாங் குயிலும்
வரைகளு முளமன முளதே. (௩௪)

இரட்டை-அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

உள்ளமன் புருவாய வாதலூப் பேரதயா
ரொளியணி யுரைப்பெருமையார்
உம்மன்பை பெரபபதோ ரன்பின்மை கண்டபின்
உடையவன் கருணையுருவாம்

வள்ளலெற் கருளிவா வென்றனெ னப்புகழ்
 வாய்ந்ததலை யன்பரானீர்
 வனசார்கு லத்துதித் தறனிலா ம்றமொழி
 வழங்குஞழு விற்பயின்றீர்
 துள்ளுமான் சேர்கரற் குள்ளமுட லாதிய
 தொழிற்பட வளித்தவர்க்கே
 தூயபூண் போனகமெ னக்கனிவி னட்டிட்ட
 துகளிலன் பெங்குணர்ந்தீர்
 கள்ளவிழும் வேங்கைமலர் பாறைமீ துற்றிடல்
 கடுப்புவி யுருத்தோற்றிடக்
 கண்டுமர னினபவொரீஇ யோடுசீர் மேவுதென்
 கயிலைவாழ் கண்ணப்பரே.

(௩௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கண்ணப்ப னங்கை நுதல்சடை வாமத்தர் காளத்தியின்
 கண்ணப்ப னங்கைக் கலைசெய்து வரவுங் கலையினத்துன்
 கண்ணப்ப னங்கைப் பொழுதாக்கி யூட்டிய கானவர்கோன்
 கண்ணப்ப னங்கை குவித்திறைஞ் சப்படுங் கண்ணொப்பனே. (௩௬)

பதினாறுதீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பன்னும் விண்ண வர்க்கெ லரம்ப கர்ந்தி டற்க ரும்புகழ்
 பரவு மெங்கள் பரம னன்பர் புரிஞர் கோன்ப தந்தொழ்
 மன்னு கின்ற விப்பி றப்பி லேமி குந்த வண்பத
 மருவி னேனி தன்றி யேது மடமை யேனு றும்பயன்
 சொன்ன வாய்மை நல்ல றந்து றந்து னேனி ரும்பலர்
 தொடர்ந்து னேன்வ ருந்தி டத்து யர்ப்பி றப்பி னிப்பிற்
 என்ன வந்து நேரி னுங்க லங்கி டேன வற்றினுக்
 கென்னு ளந்து ளங்கி டேனி ருந்த வம்பொ ருந்தவே. (௩௭)

வேண்பா.

பொருசுமரின் மேனிப் பொலிவில் விறலிற்
 றிருமால் நிகர்வனெனச் செப்ப - வருவிழியைச்
 சாத்தியதொண் டிற்குஞ் சமமுறுதற் கேவிசயன்
 பார்த்தெயின னென்றுதித்தான் பண்டு. (௩௮)

மடக்கு.

ஒரங்கல் - கட்டளைக்கலிப்பா.

பண்டு வேலைநஞ் சுண்டக ளத்தனை
பரிவு சொண்டிடும் வேடர்க ளத்தனை
வண்டி ருப்படி வந்திரு மாலையே
பானு நிற்புபத் தார்தரு மாலையே
கொண்டி ருக்குமெம் பானுக்கம் மாலையே
கூடு முனிடிற் கொல்லுமிம் மாலையே
மண்டி மேலு மலர்க்களைக் சாமனை
வாட்டு ருதருள் வாய்ந்திடக் காமனை. (கசு)

வஞ்சித்துறை.

மன்னு திண்ணனார்
பன்னு செய்கைபே
வுன்ன வுன்னவே
துன்னு மின்பமே. (கசு)

தழை விருப்புரைநீதல் - கட்டளைக்கலிப்பா.

இன்ப மார்ந்திடுங் கண்ணப்பர் காளத்தி
யெழில்வ ரைக்கணன் பாமிக நீதருந்
துன்பில சந்தமு லுஞ்சந்த நற்றழை
சுடரும் பொற்றொழிங் கீந்திடத் தோகையும்
என்பெ லாமுரு கக்கர மேற்றன
ளிருக னெற்றினன் வைத்தன ணற்றனம்
கொன்ப ராவிருட் கூந்தன்மு டித்தனன்
கூறொ ணுதவன் செய்திடு கோலமே. (சசு)

கொற்றியார்.

க ல ி ன் று த் த ம்

கோல மார்துழ லின்றிக் குலவரா
வேல வாட்டு மிருதொழிற் கொற்றியார்
ஞால மேத்துகண் ணப்பர்நற் காளத்தி
மால ராய்க்குழல் வைக்கிலென் வையமே. (சஉ)

தாயாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600090.
கண்ணப்பர் கலம்பகம்.

கள்

வேண்பா.

வையத்தி னல்லரசாய் வாழ்ந்தாலென் வானத்திற்
செய்யசுக மேவித் திகழ்ந்தாலென் - மெய்யாருட்
கண்ணப்ப ரன்பிற் கருத்துற் றுருகாரேல்
எண்ணப் பயன்படா ரீங்கு.

(சங்)

நகரணிமைநூறல்.

எண்கீர்க்குழிநெடிடியாசிரியவிருந்தம்.

சங்குவெங் கிதுர்கடுங் கொடுசுரங் குறுகிவா
டேந்தியாய் பேரந்தினிக் காணலா மாணவே
யாங்குமோர் நிகரிலா தோங்குபொன் முகரிநீர்
யாறுசேர் தென்கயி லாயமுந் தூயநற்
பாங்கமை ஞானடார் பூங்குழல் பாகமார்
பரமனார் ஞாயில்குழ் கோயிலும் வாயிலும்
தேங்குவென் புருகுமன் புருவமார் திண்ணனார்
திக்குமெய்ப் புகழுமே செய்யவா னிழன்மினே.(சச)

தூழிசை.

மின்னுசெஞ்சடை வேதகீதர் விழைந்தமஞ்சனம் வாயினீர்
மிக்கமேனியி லணியுமாமலர் வேடர்கோன்குடு மிக்கனே
னன்னுபன்மல ரினிதினுண்டிடு தூயபோனக மவனெய்து
சுட்டபன்மிரு சுத்தினூனிலை சொல்லொணாமகிழ் செய்தவே
பன்னுதென்கயி லேசரன்புறு பற்குநற்கொல முடுகிய
பன்றியெய்திட வொன்றிவேடுவர் பதியெனத்திரி பரமனார்
நன்னுதற்கொரு பாகமிந்திடு நாதராதி புராதனர்
நன்னுதொண்டர்க ளெண்ணமுற்றிட நல்குநாயக னார்க்கரோ.

கிள்ளைவிடு தூது.

கட்டளைக்கிலிந்நுறை.

நார்தந்த களாத்தி நண்ணுகண் ணப்பர் நயந்தபுயத்
தார்தந்த லிக்கென நம்மட மான்மனந் தான்மெலிவாள்
நீர்தந்த வாசை நெருப்பணிப் பிரென நீரவர்பாற்
சீர்தந்தசெம்முகப்பைங்கிள்ளைகாள்சென்றுசெப்புமினே(சசு)

மடக்கு.

அறுநீக்கிநெடிலடியச்சீரிய விருத்தம்.

செப்பு மரவப் பணியாருந் தேவர்க் குரிமைப் பணியாரும்
ஒப்பு முருவங் கரியாரு முயர்ந்த பத்திக் கரியாருந்
தப்பில் பூரை புரிந்தாருஞ் சாற்று செயலே புரிந்தாரும்
எய்ப்பில்வேடர்க் கிருந்தவரு மெனியே னுனமிக் கிருந்தவரே. (சஎ)

வெண்பா.

தவமல்கு சீரார் சவரர் பெருமான்
சிவமல்கு சேவபு தன் சேர்ந்தேம் - பவமல்கு
திண்ணையுஞ் சிந்தியே செய்யும் பணிசெய்தேம்
விண்ணையுஞ் சிந்தியே மேல்.

(சஅ)

நேரிசையச்சீரியப்பா.

- மேல்கீழ் வரம்பு பரவா நறியா
நீளமுற் பிழம்பாய் நிரிந்து நின்றோன்
குஞ்சா முகத்தோன் குறிஞ்சிக் கிழவா
மஞ்சறு மைந்தரும் வகுத்தபல் லண்டமும்
- ரு. பண்டை கருவிற் பவிலாநு பெற்றுத
தண்டா தினும்பால் தவிரா திருந்த
பச்சடம் புடைபுமா பதிமகி முடியேன்
மெய்ப்பத்தி நாட்டப் பொத்தபரி நாட்டில்
குறவரு மருளுங் குன்றுபல கெழீஇ
- க(). யுட்பற கோட்டு வம்பியல் வேனி
வடுப்பூ னாத வடுப்பூர் தன்னில்
கொல்லெறி குத்தெனுங் கொடுமொழி யலது
நன்மொழி யறியா வன்மன வேடர்க்
கிறையா னாக னிளமக வாடி
- கரு. வண்ணமிக் குடைய திண்ணென் பெயரேன்
காவை பருவங் கலந்த காலேச
சிங்க வேறறிற் றிறனனி சிறந்து
மிகக்கொலை புரியும வேட்டையி லுயிர்க
ளகப்படு துயருக் ககனடர் தெழீஇ
- உ(). வலங்கொளப் போழ்ப் விலங்கினங் கலங்க

- வார்வலை போங்கி வளைத்திடும் போழ்தத்
தேன்மொன் றோட மெனனி தொடர்ந்து
வெயில்பயில் வறியாக் குயில்பயில் பொழிறழிஇ
நன்றறி கல்வி யொன்றியோர் மதியோனத்
௨௫. தேததடை கிடந்து செறிகலை மலிசீர்
நீளத் திகழ்புகழ்க் காளத்தி யென்னுந்
தென்சுயி லோரிலவாழ் சிவனைக் காண்டலும்
அருதக னொருவ னருளிழி பெற்றெனப
பலநாட் பசித்தோன் பராவமு கெதிர்ந்தெனச
௨௬. மோய்முகங் கண்ட தாயோன மகிழ்ந்து
பருகற் கொதத பண்பின னாகிக்
கட டித தழுவித் தரைந்து கரைந்தே
இரும்புபொன் னான வியற்கை போல
மட்டறு மன்பே வடிவங் கொளீஇக்
௨௭. காளத்தி தேவே கருணைத தேவே
ஆளத் திகழ்ந்த வறபுதத் தேவே
மலையிடை யெனசு கு வாய்த்துறு மணியே
வான்றிகழ் தருவே தோன்றமிழ் துருவே
தனித்திங் கருத்தனீ தகுமோ தரியேன
௨௮. உணைப்பசி தீர்ப்பா ரொருவரு மிலரே
எத்தனை காளுண வின்றி நின் றணையோ
வையா வினிநீ நையா னுறுகவென்
மேகியுன் வக்கிப் போகியுண் டிதது
விட்டக லாது கட்டுடைக் காவல்
௨௯. கொண்டி ர வெல்லாங் கண்டுகண் களித்து
மறுநாள் விலங்குன் பெறுமா றகன்று
ராயுடன் வேட்ட மாடி நலம்பெறப்
பலவிலங் கரிந்துன் பகழியிற கோத்துத்
தீயிற் காய்ச்சி வாயிற கவையறிந
௩௦. தினியன கல்லையி னனியகிழ்ந தமைத்தே
தேனுடன் கலந்து செங்கரத் தேந்நி
வேரோர் கரத்து விறகளை தாங்கித்
துய்ப்பொன முகரிநீர் வாய்ப்பட வடககிப
படுமலர் பலவுங் குடுமியிற பரப்பி
௩௧. மலைமேன் மருந்தின் மருங்கி னெருங்குபு

- கோசரி யணிந்த வாச மலரெலாம்
செருப்படி யொதுக்கித் திருப்பின லுமிழ்ந்தன
கிலைமலர் வீழத் தலையெதுர் தாழ்த்திக்
கல்லையிற் பிசிட நல்ல தெடுத்தெடுத்தித்
- கூ0. திதுமிக வினிகே யிதுமிக வினிகே
தேனனார் தினிக்கு முனமி லுனிது
பதமுற வக்கிப் பயிச்சுவை பார்த்தேன்
உண்க வுண்கவெ னுயிரே யுண்கென
வேட்டன காட்டி யூட்டின பின்னர்த்
- கூரு. தேவ தேவன் றிருமுன் னின்னு
நடம்பல பயின்னு நாடொறு மகிழ்ந்து
தான்கண்ட வாறே சங்கரன் பூசை
புரிதலைச் சிவகோ சரிதவன் கண்டு
புண்ணிய வருவே புனிதத் திருவே
- எ0. எண் ணுதோ நெனக்கங் கினித்திடு மமுதே
சிவசிவ வுனக்கிது செய்யத் தருவதோ
வெனநெடி திரங்கி ரிறைதிரு முன்னர்
என்புக ளொதுக்கி யினிதடர் புனிதம்
செய்தருச் சித்துத் திரும்பின பின்னர்
- எரு. நாகனுந் தத்தையு நண்ணி வேண்டிடத்
தணக்கிறப் பறிப்பினுந் தானனை விடாஅ
நிணப்புடை யுடும்பென நிமலனை யகலான்
செயறினங் கண்டங் கியன்மறை யவனுறு
மனமெலி வகற்றக் கனவினி லிறையவன்
- அ0. அன்பின் செயலஃ தென்ப துரைத்தபின்
மறுநாள் மறையோன் மறைந்தங் குறவரன்
கண்ணிலான் றுதிரங் காட்ட வேடர்கோன்
கைமெய் சோர்ந்து கால்கடள் ளாடி
மூர்ச்சித் தெழுந்தபின் முடுகியங் கோடிக்
- அரு. கொடியருண் டோவெனக் கொறுகொறுத் தலைந்தே
இலைப்புரை கிளைத்து மிலையெனத் தேறிக்
கண்ணுதல் கண்ணிற் புண்ணீர் மாறத்
திருந்துறத் தேடி மருந்துபல பிழிந்துங்
குருகி நிற்காக் கொடுமை கண்டு
- கூ0. தன்கண் ணென்றைத் தானிடந் தப்ப

- வுதிர நிற்பக் குதிகுதித் தெழலும்
மற்றைக் கண்ணிலுங் குருதி வடியச்
செருப்புப் பாதஞ் சிவன்விழி சேர்த்தி
யின்றொரு நாட்டமுண் டென்றுளங் களித்துப்
கூரு. பகழித் தலைபா லகழப் புதுதலும், பரனார்
அதுதரி யாதே கதுமென வுற்று
“நிலலுகண் ணப்ப நிலலுகண் ணப்பவென்
அன்புடைத் தோன்றல் நிலலுகண் ணப்பவென்”
றொருகை நீட்டி யிருசையுங் கணையோ
கூ00. டகப்படப் பிடிக்கை யருளிழிப புண்ணிக்
ககன்றது பாராய் அன்பினிற் றலைவ
நல்லை நல்லையுன் பேனமக் கிலலை
தொல்லடி யாரெனச் சொல்லமிழ் தீர்து
மறைவுறு மறையோன் றிறன்றிந் தேத்தத்
கூ00. துத்துபி முழக்க மந்தரத் திசைப்ப
வரனருள் பரவிச சுர்மலர் சொரியச்
சிவகதி தரப்பெறுந் திண்ணனைத்
கூ00. தவகதி பெற்றகாச சார்ந்தன னூரோ.

(சகூ)

ஊசல்.

எண்ணீர்க்கழிநெடியடியாசிரிய விருந்தம்.
ஆளவுடைக் கழற்சிவனா ரன்ப ரானார்
அருமைபெறுங் கண்ணப்ப ரடிமை கூறி
நீளமுடைப் பிறவியறு நெறியை முன்னி
நித்தலுஞ்சித் தங்கரைப் நின்று நன்று
வாளமருங் கண்டடவீ ராடி ருசல்

மருவுதன பலைபசைய வாடி ருசல்
வேளகமுங் குழையமிக வாடி ருசல்

விழையுமலர்ச் கொடியனையீ ராடி ருசல்.

(கூ0)

எழுவீர்க்கழிநெடியடியாசிரியச்சந்த விருந்தம்.
ஊசல்வினைப் பாசமடுத் தேயிடர்பெற் றோடியினைப்
போடுறுமிய் பூதலமுற் றுதலவீரே
தூசையறுத் தாளுறுந் றோகையிடப் பாகுச்சுடர்ச்
சோதிபதத் தார்வமிசுத் தவரானார்

காசில்வனத் தேதிரிகைக் கார்முகளிற் பாணமுடைக்
காதுதொழிற் கானவர்மெய்த் துணைஞர்சீர்
தேசுறுபொற் றுள்பரவிப் போதுகளிட் டேபுகழத்
திவினைசற் றேனுமுடைச் சினவாவே. (௫௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சினக்களி றங்குறு திங்கன்கண் மண்ணச் செழிகவள
மெனக்களி காளத்தி யால்வரைக் கல்லா லிடத்திருந்தேன்
றனக்களி வாய்செய்ய நற்கரும் புண்டதைச் சார்சுவையின்
மனக்களி யால்விட் டகலாது நாகன் மகக்களிதே. (௫௨)

என்சீர்க்கழிநேடிடடியாசீரிய விருத்தம்.

களிதந்த கிராதர்கண்ஞ் சூழ்ந்தா போற்றக்
காண்வேட்டை யாடிவருங் கண்ணப் பற்கு
வெவிதந்த வருள்தொழியும் பரமர் நின்ற
மேவுதிருக் காளத்தி விலங்கல் காண
அளிதந்த வன்புருவ யாயிற் றென்றே
யறைகுவர்மற் றதன்முல மறிந்தோ டன்றே.
எளிதந்தப் பரவேடற் றமுவி முன்ன
மின்புற்ற விசயனைன வியம்ப லாலே. (௫௩)

கார்.

கோச்சகக்கலிப்பர்.

இயம்புறுமன் பேசிவயா மெனவுலகே ரறிந்துய்ய
நயம்புரிந்த துண்ணர்வரை நமைந்தா ரெண்ணாரோ
பயம்புரிகார் காரிகைபார் பாற்பொன்றார் மின்னாச் -
சயம்புரியம் பெய்கின்ற தன்மைபெற வார்த்தனவே. (௫௪)

அறுசீர்க்கழிநேடிடடியாசீரியச்சந்தவிருத்தம்.

தனையர்பெறு முலகினவ ருணைநிகரு டொருமதலை
சமையவெவ ரடையுமிபலார்
நினைபுறுந லணையுமைய னெனுமவனு முனமுறைசெய்
நிகரிவ மிதெனவுரையாய்
மனைவிமக வெனுமுறநி லையுமென திதயமது
மயலறவொர் வழியையருள்வாய்
வணையுமொளி மிகுதென்வெளி வரையிலமர் பரமர்கிரு
வதனவிழி யுதவுமணியே. (௫௫)

சுற்றடிமிக்குவந்த நாங்கடிக்கலத்தீழ்சை.

மணியாரந்த காளத்தி யாதேவ னடிமருவு
மணியாரந்த வேடர்குல வருமணியி னடிபரவிப்
பிணியாரந்த பிறவியறப் பெப்புறுபா றினியாழு
மெணியாரந்த துதிபலவு மிசைத்துடுவோம் வாரீர்
ஈசர்மகிழ் நேசுரென விபடபிடுவேரம் வாரீர்.

(௫௯)

வேந்நெலி வேண்டிறை.

வார்பெறுபல் வலையிட்டு வனவேட்டை வினைமுடித்து வருவேடர்க்கு
சீர்பெறுகண் னப்பர்விணிற் தேவர்க்கு மேலாகிச் சிறந்தாரம்மா [ட்
நார்பெறுமன் புறுநெறியை நாடினவ ரன்றோ
பேர்பெறுசங் கானருள்சேர் பெற்றியுடை யாரே.

(௬௦)

களி.

தீழ்சை

ஆரும்பிறை குடும்பெரு பானப்பத மேவு
மன்கிறபொலி யின்புற்றிடு மருமைத்திரு வேடர்
சேருமபுகழ் மிகவிட்டொளி திகழ்தென்கயி லாயஞ்
செப்பிக்களி யுண்டேவரு சித்தக்களி யேய்யாம்
கூருஞ்செயல் வாமததயல் கொளலாமது வினிதே
குறிமந்திர மறிமின்பல கோலந்திசழ் குடியும்
பேருங்துல முறுசாதியு பறவாவகை தாலம்
பேசுந்திற மெமமட்டுள பிழையற்றவை பேறவே

(௬௧)

மதங்கு.

எண்ணிக்கழிநெடிடடியரசிரிய விருத்தம்.

பெறுகின்ற சீர்மலியுங் காளத்தி வாழ்வேடர் பெருமான் சீர்சொல்
லுறுகின்ற மதங்கியரே யிருகாததும வாளேந்தி யுலவினீரே
தெறுகின்றழிவாள்கொண்டி னோருருயிர்சிதைத்தமையீர்செப்புபாசை
யறுகின்ற முனிவரையுட வென்றிகொள வேலிங்கே யமர்கின் றீரே.

குறம்.

எண்ணிக்கழிநெடிடடியரசிரிய விருத்தம்.

ஈரமதிச் சடையண்ண நென்கயிலைக் காட்டி
விருக்குமலைக் குறிச்சியில்வாழ் குறவரெனக் குறவர்
சேமர்நற் றிண்ணர் முனம் பிறப்பற் பினை பிறவார்
தெரிமினெனக் குறிபுகலுஞ் சிறுகுறத்தி நானே

கூவயிற் றெறிதணியக் கூழ்வார்த்துப் பழய்
கூறைகொடுத தென்குறியுட கொண்டறிநீ யம்மே
சேரமர்ணைக் குறிகண்டேன் கண்ணப்பர் கிணைவே
நினக்குளதோர் தினத்திலவர் நேர்வருகை நிசமே. (௬௦)

ஊர்,

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருந்தம்.

நிசமுற்ற வடியசெலா முனிகெலா மமரெலா தின்று போற்ற
வசையற்றுத் திசைமுற்று மிசையுற்றுத் திகழ்திண்ணர் மகமுர்க்கேட்
வசமுற்ற கரியுரிபாரஞரனபபூக மோசையொடு மனனி வாழாமின்
இசைவுற்று நீளத்தி பூசித்த காளத்தி யிடமா ஞ்சே. (௬௧)

வண் டிவிடு தூ து.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியர் சந்தவிருந்தம்.

இடறும் வண்டுவன மரன தன்பாவன
மிபலு நன்சவர ராஜசே
படரும் வென்றபெறு புபம ணித்தகொரு
படலை துனறுமண மாலையே
கொடுமி தனறியிவ ளாடும தனசமாசெய்
குறியி நுநதகணை பாயவே
வடுவு டனறுமிலகொள செயன்ம றந்தனஞய்
வகையி லெனறுரைமின வரழியே. (௬௨)

வெறிவிலக்கு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாழ்வுடைத் திண்ணா வளர்தென கயிலை மலையிலொரு
தாழ்வுடைத தென்று மறிபுபிர் கொள்ளச சமைவதுவும்
குழ்வுடைத் தென்று கருது மதியிரர் துரதிற்க
ஆழ்கடற் பூமியி னீயு டடவை யணிமுருகே. (௬௩)

நாரைவிடுதூ து.

கோசீரகம்

முருகபர்வா வியின்மீனை முன்னுபொரு மு்தாராய்
கருதமுனத் தன்பர்வாக கண்டுரைத்து நீவாராய்
பெருகுபவ சோகமறப பேரருளசெய் பிஞ்ஞாந்
குருகுமுன வேடரிறை யோவகுறுமில் வுபர்வரைக்கே. (௬௪)

வேண்பா

வரைவில்லி யன்பின் மலைவில்லி துண்ணன்
வரைவில்லி யற்செருப்பின் வாப்த்த - கரைவிலிசை
) ஏத்தொடங்கி னிப்பா வினிப்பிறவாய் நீபிறவாய்
பாத்தொடங்கி னிப்பார் பரிந்து.

(௬௫)

சம்பிரதம் - எண்சீர்க்கந்த விருத்தம்.

பரியந் கத்தினை விரவினெடுப்பெனார்

படர்செய்பு லைப்புவி யெனவும்கி டுக்குவன்

விரிகொடி முட்டையி லெழுவன் முற்றயன்

விரவம ரைக்குல மலரிலவ ரச்செய்வன்

உரியவி வித்தைகள் பொருளால் மற்புய

முறுமுற வர்க்கிறை யுரைசெய்க ணப்பர்தம்

அரியசெ யற்கினை யவனித லத்திடை

யடையுமொ ருத்தரை விரையவ னைப்பனை.

(௬௬)

முதுவேனில் - எண்சீர்க்கந்திநெடிலடியாசீரிய விருத்தம்.

அழிவிலா நிலா முற்றத் தலர்மென் பள்ளி

யடைந்திருக்கத் தென்றவிள க் கன்று சோலைச்

செழிபமா மலரின்று மணங்கொண் டணுடிச்

சீதனமா யுடன்மீது தைவர் தேகப்

பழியிலா முதுவேனில் பரந்த போதும்

படுபொருட்குப் பிரிந்தகொடும் பதகர் வாரார்

சுழியிலா ழாதுவிழி சிவனுக் கீந்த

தொண்டர் க ரெனக்குறற னுணைபார் தாமே.

(௬௭)

நற்றயிரங்கல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

தாம நறைக்குழல் வன்மனப் பேதையென் றன்னைவிட்டுக்

காமனொ ரேதிலன் பின்னடர் தாள்சுரங் காதலொடே

சேம முறுமட்ட மாசித் திகளனை தென்கயிலே

நாமநற் கண்ணப்பர் தாள்புக ழாரொன நன்றிதுவே.

(௬௮)

நான்க்கண்புதைத்தல் - அறுசீர்க்கந்திநெடிலடியாசீரியச் சந்தவிருத்தம்.

நன்றுவன மொன்றியுறை தென்கயிலே

யின்கணபர் நம்பர்பத நம்புதிணை

நின்றவரை யின்பமொடு தங்குதிரு

மங்கையென நெஞ்சமுடை வஞ்சியிடையீர்

வன்றுயர்செ யம்புபமே னுத்தனத
டம்புறகு வஞ்சனையு டன்றிகழவே
துன்றிமிளி ரம்புநிக ரம்பகம்
றைந்தசெயல் துன்பமிகு மென்பதுளதே. (௬௯)

இருபனிக்காலம் - கலித்துறை

உள்ளத் திருத்தே புறம்போன வன்னெஞ்ச முடையார்செயுங்
கள்ளத் திருக்கே நினைந்தேன் றுயர்க்கையொர் கரைகண்டிலேன்
வள்ளற் பிரானெங்க ளானன்பர் கண்ணப்பர் வரைமீதிலே
தள்ளப் படாவிப் பனிக்கால மேபென் றனக்காலமே. (௭0)

மடக்கு.

எண்ணிக்கழிநெடிலடியச்சீரிய விருத்தம்.
காலமிதிற் கரிகையொர் கண்ணிறைநீ ரனவே
கருதுமுனக் குறுமருமைக் கண்ணிறைநீ ரனவே
ஏலமலர்க் குழவிவடன் பெய்புமுரு கினதே
எண்ணு முனக் கரனன்பின் மெய்யுமுரு கினதே
கேரலமுறு மிவட்கிரண்டு குவிதனம் புபமே
கூறு முனக் கருவரைபோற் குலவிமம் புபமே
சாலவிவை யொற்றுமைகண் டிவடுன்பந் துடையீர்
தஞ்சிர்க்கண் ணப்பரெனத் தலைமையிடுந் துடையீர். (௭௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியச்சீரிய விருத்தம்.

உடையவர்க் குறுகண் டீர்த்து மெரளினிழி யுடைய கோவே
தடையிலீர்த் திண்ண னென்னுந் தலைவனை பலைவி லுன்றன்
புடைவரு மன்பி லோரா யிரத்திலோர் பாகம் பொல்லாக்
கடையனு மடையு மாறு காட்டிநீ யருளு வாயே. (௭௨)

தாழிசை.

அருளரன்றரு நிலையினர்கர மயர்தருவரி சிலையினர்
அண்டருநதுதி செய்யுமெய்த்தவ ரவனியாசைகள் பொய்த்தவர்
திருவுருக்கரு வரையினர்புவி யதனடுத்திய வரையினர்
தேடுவேடர்க ளிறைவரேயடி யேனுனத்தினு முறைவரே
தருவகற்றிய பத்திபார்சிவ னடிகன்பற்றிய முத்திபார்
காதலுற்றதி ணப்பனார்விழி யேபெயர்த்தக ணப்பனார்
மருவுற்றொடை தர்க்கிலார்மகி மயலுறும்படி வந்திலார்
பாதுதுன்பறும் வண்ணமேயரு ளாதுறிப்பழி நண்ணுமே. (௭௩)

தலைவியைப்புகழ்தல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

நண்ணிய வன்பெவை யுப்பிழம் பாக நனிகிரண்ட
திண்ணர்பொற் குன்றிற் கினிகடி யுஞ்சூழில் சேர்மொழிபார்
கண்ணத் தனத்தின்முத் தாரமு மாரமுங் கேழ்களரும்
வண்ணங்கண் டாற்புவி யோரிமை யாரென்ப வாட்கண்களே (௭௪)

மடகீது - வெண்பா.

கண்ணனயன் பேற்றிடுமுக் கண்ணனயந் தாளமுகக்
கண்ணனய னந்தந்த கண்ணப்பர் - வண்ணமலர்க்
காற்றுணையே தஞ்சமெனக் கைக்கொண்மன மேமறந்தக்
காற்றுணையே தஞ்சலினிக் காண். (௭௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியரசிரிய விருத்தம்.

இனிகா மறிலேந் தென்கயிலை யீசர் தமக்கு விழிமுன்று
முனமே யிருக்க நினதுதிரு முகக்கண் கொண்ட முடிவம்பா
தனியே யெரிகண் ணென்றென்று சார்பா லைக்கண் மறைவாகும்
பனியா ரொருகண் பகன்மறையும் பண்பால் வேடர் பணிபதியே.

மடகீது - கட்டளைக்கலிப்பா.

பதியு டிப்பூர்க் கிருந்தவ மன்னவன்
பகரு நாகற் கிருந்தவ மன்னவன்
மதிஞர் பத்தர்கள் முன்னிடற் கனவன்
மன்னு முனரன் முன்னிடற் கானவன்
கதியி னோடு தனுவிடு கோலனே
கரிய வாகத் தனுவிடு கோலனே
வதியு நெஞ்சறப் பாக்கிய முற்றுமே
மருவு முள்ளுவப் பாக்கிய முற்றுமே. (௭௬)

உருவேளி - அறுசீர்க்கழிநெடிலடியரசிரியச் சுந்த விருத்தம்.

முற்றுமன் புருவாய கொற்றவன் றவவேடர்
முற்றொழுந் தினனாமனே
பற்றுதென் கயிலாய நற்சயந் தனமேவு
புத்தியென றியபாகுகள்
உற்றபங் கயமேவ வைத்தலர் திடுநீல
மொத்தசெந னுகாரமே
பெற்றிடுங் கொடியான்மு னுற்றநன் பயனாகு
பெற்றிகொண் டெதிர்சேருமே. (௭௭)

தலைவிகூற்று - அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியச் சந்தவிருந்தம்
சேர வெனக்குற வென்றியோர் சேய ரெனப்பொலி துக்களே
ரர நிலத்தழல் சிந்தவே யீது டனெத்தது தென்றலே
ஆர ணிவித்தக ரன்பரே யாய கணபபரை நெஞ்சளே
தேர விருத்துமி தொன்றுமே திய வு ருக்குமெனென்பதே (எசு)

கடலோடுபுலம்பல் - கோச்சகம்

என்பணியார்க் கின்பணியார் கண்ணபட ரெழிநாட்டில்
நன்குறுபா யலைபுர து நறுநதரளம வளைசிறதி
மன்பெருக வார்த்திரங்கும வர்கடலே யென்போனீ
யன்புடையார்ப் பிரிந்தனையோ வலனுமுறந காப் மனவே. (அ0)

பாண்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருந்தம்.

மனமி குருதுயர் கொண்டிடு மென்கள்பால
வண்ணமார் பொய்கூறித்
தினமி ருருதுபா தனமன வளநதுதந்
துமுதனம் விலைசெய்வா
இனமி குருதுட வமர்தலை யன்பரன்
பியலிசை கொடுப்பாண
வனமி குருதகண் ணப்பர்மால் வரைசுசர்
வருகதிலந திருப்பாயே (அ1)

காலம் - மடகீது - எண்ணிக்கழிநெடிலடியாசிரிய விருந்தம்.

திருவிளங்கு மடவார்வம் பலர்தூறறுங் காலம்
சித்தசனார் கைச்சிலைவம பலர்தூற்றுங் காலம்
உருவிளங்கு மெரிவிடிககு மப்புலிக்குங் காலம்
உரைமலயக் காலென்னு மப்புலிக்குங் காலம்
மருவிளங்கு மிதழிமுடி வள்ளலடி பாவும்
வனசாரகோன் கண்ணப்பர் மருவுதிரு நாட்டிற்
கருவிளங்கு மெனதுவனோ கலையகற்றுங் காலம்
காதலர்செனன் மொழியுளரோ கலையகற்றுங் காலம் (அ2)

வெண்பா.

காற்கண்ணர் மாலுங் கருதுமரைக் கண்ணரயர்
மாற்கண்ண ராயரனை வாய்த்திலரே - கோற்கணையாற்
கண்ணிடந்த சுண்ணப்பர்க் கன்றோசீர்க் காளத்திப்
பெண்ணிடங்கொண் டார்முனின்ற பேறு. (அ3)

வலைச்சியார் - கட்டளைக்கலித்துறை.

பேறு பெறுதிருக் கண்ணப்பர் வண்ணப் பெருநகரின்
மாறுறு வாவியின் மீன்கொண்டு விற்கும் வலைச்சியரே
கூறுறு கண்வலை யாலாவி முற்றுங் குலைத்திழுப்போர்
வீறு பிறருமைப் போற்சண் டிலன்யான் விளம்பிடவே. (அச)

எழுநீர்தேனல் - அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

யானு ரைத்திடல் கேண்மினே யாது நீருரை செய்யினு
ஆனு டைக்கொடி யண்ணலா ரடிவி ருப்பிய திண்ணனார்
தேனு டைச்சிறு குன்றிலே சேர் மடக்கொடி நின்றதே
போன ல்ப்பொறி வரையினும் புகன டைக்கரி தாமரோ. (அந)

இடைச்சியார் - எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அரிய முகில் வில்லேநதி நடந்தா லன்ன

வணியுருவக் கண்ணப்பர் நகர்சா ளத்தி

அரியதிரு வீ திகொறுங் குடமு லைப்பால்

ந றுவிலைப்பா லெனநீர்விட் டெரையா நிப்பீர்

கரியவிழிப் பானயப்பால் வனப்பா லிங்கே

காண்போர்மாற் பால்கொள்ளக் கலசங் காட்டிர்

பெரியகல ளண்டார்குல மென்பீ ரானுற்

பேசுமிடைக் கொடிச் சியராய்ப் பெறும்பெ ரென்னே.

இரங்கல் - மடகீது - எ ன்ரீர் ஆசிரியவிருத்தம்.

பெற்றபூர்ச் தவர்டா லுற்றசீர்க் தினனார்

பிழையிலா மொழியும் வழுவிலா விழியும்

சொற்றமார் புபழம் பற்றுதார் முகழம்

கொண்டல்பா லுருவுங் கண்டி'லென் கொடியேன்

உற்றமா வினமே முற்றுமா வினமே

உரைகொடுத தழையீர் வரையிடத் தழையீர்

கற்றிடுஞ் சுசமே யற்கொரஞ் சுசமே

கண்டிருந் தேனே கண்டிருந் தேனே. (அஎ)

தவம் - வேண்பா

தேனார் மலர்ப்பொழில்சூழ் தென்கயிலை யீசர்க்காள்

ஆனார்சண் ணப்ப ரழகியநற் - காளுடி

யுற்றோர்தி னங்கழித்தா லொண்டவம்வே றுண்டுசொலோ

மற்றோர்தி நன்குளமே வந்து. (அஅ)

பிச்சியார் - கௌச்சகம்.

வந்துமயல் கொளத்திரியும் வாட்கடைக்கட் பிச்சியார்
எந்துயரங் கண்டுமுயி ரேன்பறிக்க நின்றாரே
பந்தமறுங் கண்ணப்பர் பண்பார் திருநகரிற்
சந்தமுறும் வீதி தனிலோர் மருங்குமவே. (அசு)

அறுசேர்க்கழிநெடிடையரசிரிய விருத்தம்.

மருங்கு வானவர் தோத்திர வேரசையும் விஞ்சையர் வரிப்பாட்டு
நெருங்கு மாதவர் மாமறை யேத்தொடு நிறைதரு காத்தி
ஒருங்கு நற்றவ முற்றகண் ணப்பர்த மொலிகழற நிருத்தானே
முருங்கு தீவினைக் காட்டினை யெரித்திடு முளரியின் கொழுந்தம்பர்.

தேவழிகூற்று - கலித்துறை.

கொழுந்தளிர் மெனபூ யலை தொடுப்பார் குளிக்கரவு
டெழுந்தவர் சொய்வார் மாண்பு பழைப்பா ரிவர்தமழுட்
செழுந்தனி வேலோ னுள்ளம் துற்றூட் டெரிகல்லேன்
நெழுந்தரு திண்ணர் நல்லவர தன்னுட் டெனியேனே. (கக)
வஞ்சிப்பா.

துணிலோடொலி தொடர்காணிடை
நணிலேவட்டையி னலம்பவரு
தெனையிலையிற் சிவமுந்,நிட
நன்கடைதரு நவிறிண்ணனார்
பெருகன்பொடு முருகித்தினம்
தருமுன்கொடு சமைபுரனை - மகிழ்ச்சு,
கொண்டவ ரனடொடு கோலநல விழியு
மண்டரும் வியப்ப வரனார்
பண்டையிற் கொண்டது பரவிய துலகே. (கஉ)

கைக்கிளை - மருட்பா

உலவு விழியிமைக்க வொள்ளடி பார் தோய
நிலவுமுகம் வேர்வரும்பு நீர்மை - குலவுபுகழ்
வானமர் திண்ணர் வசையிடை நண்ணுமிம
மாணயர் நோக்கி வதியிடம்
மாணவ ருலகெனும் வாப்மைவந் ததுவே. (கங)

வண்ண - கட்டளைக்கலித்துறை.

வந்தனை செய்து மருவுமிப் பாலை வருத்தமுறு
சிர்தனை தீரவென் செய்வது செப்புமின் நேனிணங்காள்
கந்தனை யீன்றதென் காளத்தி நாதர் கழலடைந்தார்
நிந்தனை யற்றன்பு நேர நினைபார் நிகழ்துண்ணே. (கசு)

அறுதீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அராவி ராவுசெஞ் சடையிடை வெண்மதி யலைபுனல் பூஞ்சொன்றை
குராவி ராவுபச் சறுகுபொன் மத்தழங் குலவிட வைத்தாரைப்
பராவி ராவுடன் பகலகல் கிர்ச்சான் பற்றிய திணர்ச்சினை
ஓராவி ராவுளத் தேத்திடின் மறவிபா லுறுதினி திருப்பீரே. (௯௫)
கலிச் சந்தவிருத்தம்.

இனிதொன்றிப் வனநின்றவொ ரிசைகொண்டிடு திணைஞர்
வினைசிந்திப் கழன்மென்பதம் விடென்செய லலவாற்
கனிவொன்றிய நினைவின்படி கருதன்பொடு கலவா
மனையின்புற மருவுப்பத மனநின்றற விடவே. (௯௬)
வேண்பா.

விட்டலிபாரு னெல்லாம் விருயபிவிரும் பிப்பலகாற்
கெட்டமன மேயொன்று சேட்டிநீ - துட்டமல
பந்தமே சேராமற் பாவுபுகழ்க் கண்ணப்பற்
கந்தமே தொண்டா யடை. (௯௭)

மடகீது - எழுதீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அடைப்பரி கலத்தூ னரன்றினக் களித்தீர்
அடித்துத் தொலவெனக் களித்தீர்
உடைபபெரு மிருளே யசநக் கிரித்தீர்
உயர்புகழ் புவிமிக விரித்தீர்
தொடைப்புப் பாவற் பெற்றிடுங் கோவீர்
சூழ்ந்தான் பற்றிடுங் கோவீர்
கடைப்படு வே லோ விலமையா வணமே
சைக்கொள்வீ ரடி மையா வணமே. (௯௮)
கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆமிதென் றேனிலங் கூளை யருத்தி புடனருத்தித்
தோமில்கண் ணப்பர் கழலாளு மேத்தித் தொழும்படைவோர்
பூமியி லெந்த வினைசெய் திருக்கினும் புண்ணியரே
சாமிதென் காளத்தி யப்ப னருளுக்குத் தக்கவரே. (௯௯)

இளமைசெப்பல் - அறுதீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.
தக்கவெலா முரைத்துரைத்துக் கண்ணப்பர் தனிவரைசார் தயங்கு
பக்கமக லாதுவந்து பலகாலஞ் சிலகூறிப் பரிவினோடு [நாட்டிற்
கைக்கமலத் தாரநறு முறிக்கொண்டு பின்னிற்குங் களிநன் னாய்தேரீ
மைக்கரிய விழிகள்ளங் கற்றிலநற் றனமுனையா மான னுட்கே. (௧00)

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.
நாட்கமலத் தயன்பாலு நண்ண வொண்ண
நம்பாடிச் கன்புடைய வேட நம்பி
தாட்கமலர் தலைக்கமலம் பொருந்தத் தாங்கித்
தவிராத பிறவியெனுந் தனையை நீங்கி
வேட்கமலர் துணைபாகும் பிணைய னர்செய்
விண்ணால் வெயில்கண்ட பணிபோல் வியச்
சேட்கமலக் கார்வர்க்காண் டோருங் போகை
சேர்வதுவே யிம்மையினுன் தோர்ந்த சீரே. (௧0௧)

வாழி

வாழி காளத்தி மன்னுஞ் சிவன்கழல்
வாழி யன்பர்கண் ணப்பர் மலர்புகழ்
வாழி யெங்கு மறைபுட னாகமம்
வாழி முத்தமிழ் வான்முதல் வாழி லீய.

கண்ணப்பர் கலம்பகம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்நூலாசிரியர் மரணவீர கூறியவை :

கட்டளைக்கலித்துறை.

பன்னுங் கலியுக மையர யிரத்திரு பானிரண்டி
லுன்னுந் லாண்டு ரொத்திரி பாசி யுறுமதுயிற்
றுன்னும் புதுவைத் துரைசாமி நாவலன் றாயபுகழ்
மன்னுகண் ணப்பர் கலம்பகம் பாடி வழங்கினனே.

கோநீரகக்கலிப்பர்.

எங்குந்த மிசைவிளங்க விருக்கின்ற வெழின்மிகுந்த
செங்குந்தர் குலவிளக்கார் திருவுடையான் சிவனயுயிற்
பொங்குந்த னுணர்வுடையான் புகல்புலவன் துரைசாமி
தங்குந்தன் டமிழ்க் கவியே தருநிலத்தின் நமிர்தரமால்.

வேண்பர்.

கண்ணப்பற் காளாய்க் கவின்றுதிசொற் தோபுற்றான்
கண்ணப்பத் தொண்டனெ னுங் காரணப்பேர் - நண்ணுலக
சபபவங்க டியவெனத் தள்ளியே யெங்குவான்
வெம்பவங்க டிய விரைந்து.

உ

சிவமயம்.

அன்பும், கண்ணப்பரும்.

வேண்பர்.

வாளா பொழுது கழிக்கின்றார் மானிடவர்
கேளார்கொ லத்தோ கிறிபட்டா - கிளாடை
யண்ணற் கணுக்கராய்க் காளத்தி யுண்ணின்
கண்ணப்ப ராவார் கதை.

(கைலைபாதி காளத்திபாதித்திருவந்தாதி)

அன்பு.

அன்பானது, தான் வேண்டப்பட்ட பொருளின்கட் டோன் றும் உள்ள நிகழ்ச்சி. உலகத்துப் பொருள்கள் உண்மை மாத்திரை யுணர்த்திப் பிழம்பு உணர்த்தப் படாதனவும், உண்மையும் பிழம்பு முணர்த்தப் படுவனவுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள், உண்மை மாத்திரை யுணர்த்திப்பிழம்பு உணர்த்தப்படாதன காமம், வெகுளி, மயக்கம், இன்பம், துன்பம் முதலாயின. உண்மையும் பிழம்பு முணர்த்தப்படுவன மாடம், கூடம், மானிகை, சூனிகை, மனிதன், மரம் முதலாயின. அன்பென்னும்பொருளின் உண்மை மாத்திரையல்லது பிழம்பு உணர்த்தலாகாது. அன்புடையரான குணங்கண்டவிடத்து இவை உண்மையான ஈங்கு அன்பு உண்டென்று அனுமித்துக் கொள்ளற்பாற்று. இவ்வன்பு உலகத்துப் பொருள்களில் பலதிறப் பட்டு நிகழும். நாயகன் நாயகியிவர்கள் பரல் உலகேல், சாவிற்சாதல், நோவினோதல், ஒன்பொருள் கொடுத்தல், நன்கினிது மொழிதல், புணர்வுநனிலேவட்டல், பிரிவு நனியிரங்கல் முதலியன காணப்படும். பரமேசுரன்பால் உலகேல், அப்பெருமானது உண்மையை நினைக் குந்தோறும் கேட்குந்தோறும் காணுந்தோறும் தன்வசமழிதலும், மயிர்க்கால்தோறுந் திவலையுண்டாகப்புளிகித்தலும், ஆனந்த அருளி பொழிதலும், விம்மலும், நாத்தழுதழுத்தலும், உரைதடுமறலும், ஆடலும், பாடலும், அச்சிலனுபவபன செய்தலும், வெறுப்பன ஒழிதலும் பிறவும் காணப்படும்.

நாயகன் நாமம் கேட்டவுடன் வசமழிதல் தலையன்பு எனவும், நாயகனைக்கண்டவுடன் வசமழிதல் இடையன்பு எனவும், நாயகனைக் கூடினவுடன் வசமழிதல் கடையன்பு எனவுங் கூறுவர்.

இவ்வன்பு இல்லாவழிச் சிவபெருமானை அடைதல் ஒருவாற்றா னும் இயையாது. “நெக்குநெக்கு நினைபவர் நெஞ்சுளே - புக்குநிற்கும் பொன்னாச்சடைப் புண்ணியன் - பொக்க மிக்கவர் பூவுநீ ருங்கண்டு நக்குநிற்பனவர்தம்மை காணியே.” என்றார் திருநாவுக்கரசுநாயனார். இத்தகைய அன்பு, பல பிறவிகளிலே பயன் குறியாது செய்துள்ள புண்ணிய மிகுதியினாலே சிவபிரானருள்செய்ய வந்து தோன்றும். இடையறாது முறுகிவளரும் அன்பின் முதிர்ச்சியிலே சிவம் விளங்கும். ஆதலால், அன்புஞ் சிவமும் இரண்டற அபேதமாய்நிற்கும். இதனை, “ அன்பினில் விளைந்தவரமுதே ” “ ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த விற்பமே யென்னுடையன்பே ” “ அன்பே சிவமாயமர்ந்திருப்பாரே ” என அனுபூதிமாண்களாகிய பெரியார் திரு வாக்குக்களானறிக.

கண்ணப்பர்.

இத்துணைப் பெருஞ் சிறப்பினதாகிய அன்புடைமையிலே தமக்கு உயர்வொப்பின்றி விளங்கிய பெருநதகையோர் இக்கண் ணப்பநாயனார். இவர் வேதாசகமங்களைக் கற்றல் கேட்டல் சிறிதும் இல்லாத வேட்டுவசாதியிற் பிறந்தும், சிவபிரானிடத்து மெய்யன் புடையரானதற்குக் காரணம், முற்பிறப்பிலே வேதாசகமங்களை ஒதியுணர்ந்து சிவபெருமானை மனம் மொழி மெய்களால் வழிபட்டமையேயாம். இக்கண்ணப்பநாயனார் முற்பிறப்பிலே பாண்டவர்கள் ஐவருள் ஒருவராகிய அருச்சுனராவர். பாசுபதாஸ்திரம் பெறவேண்டிப் பெருந்தவஞ்செய்த அருச்சுனரோடு கருணாநிதியாகிய பரமசிவனார் வேட்டுவவடிவங்கொண்டுவந்து விற்போர்செய்து அவரது வில்லினால் அடிபட்டு, பின்பு அவரைத் தீண்டி மற்போர் புரிந்து, அதன்பின்னர்த் தமது திருவுருவைக்காட்ட, அதுகண் டற்புதமெய்திய அருச்சுனர் புரமேசுரனை வணங்கித் தமக்கு முத்திதந்தருளவேண்டினார். அதைக்கேட்ட சிவனார் “ நீ பகைவரை யழிக்கும் பொருட்டிப் பாசுபதாத்திரம் பெற்றினைந்து தவஞ்செய்தனை ஆதலால், இப் போழ்திதனைப் பெறுதி ” யென்று சொடுத்தருளி, “ நீ என்னை வேடன் என்று இகழ்ந்தமையால் பின் வேட்டுவராஜனாகப் பிறந்து திருக்காளத்தி யலையையடைந்து, அன்புருக்கொண்டு கம்மைப் பூசித்து, விலங்குகளின் ஊனை எமக்கு நிவேதிப்பாய்; அந்

நாளில் உனக்கு முத்திரைவோம். ” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி னார் என்பது சிகரளத்திப் புராணத்திற் கூறப்பட்டது.

ஈசுரனது நாமங்கேட்டபோதே தன் வசமழியுந் தலையன்பு டைய இந்நாயனார்க்குச் சிவலிங்கப்பெருமானைக் கண்டபோதும் சட் டித் தழுவிப்போதும் உள்ளத்து மிக்கெழுந்த அகி தீவிரமாகிய அன்பின்பெருக்கை இத்துணைத்தென்று அக்காளத் தியுப்பரேயறிப வரல்லால் வேறியாவர் அறியவல்லார் ? இவ்வற்புதத் தலையன்புடை மையாலன்றோ இக்கண்ணப்பர் சிவலிங்கப்பெருமானைத் தரிசித்துத் தொண்டு பூண்ட நான்முதல் முத்திரையையும் வரையில் ஆறுதின மாக இரவும் பகலும் ஊண் உறக்கமின்றி மனங்களித்திருந்து கண் பெயர்த்தப்பும்போது,

“மதர்த்தெழு முள்ளத்தோடு மகிழ்ந்துமுன் னிருந்து தங்கண் முதற்சர மடுதது வாங்கி முதல்வர்தங் கண்ணிலப்ப. ”

“நின்றசெங் குருகிண்டார் நிலக்தினின் றேற்பாய்ந்தார் குன்றென வளர்ந்த தோள்கள் கொட்டினார் கூத்து மாடி நன்றுநான் செய்த விரக மதியென நகையுந் தோன்ற லொன்றிய களிப்பி னுலே யுன்மத்தர் போல மிக்கார். ”

என்றபடி களிதூங்கினார். பின்னர் மற்றைக்கண்ணிலும் உதிர மொழுகும்போது,

“உண்ணிறை விருப்பி னோடு மொருதனிப் பகழி கொண்டு தின்னனார் கண்ணி லுன்றத் தரித்திலர் கேவ தேவர். ”

என்றபடி மகிழ்வுடனே கண்ணிற் றணையை நாட்டினார். இவ ரது அரிய அற்புதச் செயலை நினைதொறும் நினைதொறும் கன்னெஞ் சமுங் கரைந்துருகுமே !

சிவபிரானுக்கு மாமிசம் நிவேதித்தலும், வாயிற் கொண்டு வந்த நீரான்மஞ்சனம் செய்வித்தலும், காற்செருப்பாற் றிருமுடியிலுள்ள நிருமாலியம் நீக்கலும், தலையிற்கூட்டிய மலர்களைச் சாத்துதலும், ஆகிய இவைகளைப் பிறர்செய்ய நினைக்கினும் எண்ணிறந்த காலம் மிகக் கொடிய நரகத்துன்பமடைவாரன்றோ ? அங்ஙனமாக, இக் கண்ணப்பர் இவற்றைச் செய்தமையென்னையெனின், இவர் இப் பிறப்பிலே ஓர் ஆசாரியரை யடைந்து இது புண்ணியம் இது பாவம் இது செயற்பாலது இது ஒழிதற்பாலது என்று ஒரு காலும் கேட் டும் அறியார். தாம் சிவபெருமானைக்கண்டபோது நீர் விட்டு மல

ரிட்டு இருக்கக் கண்டமையானும், ஒரு பார்ப்பான் எதையோ கொண்டுவந்து ஊட்டினான் என்று தம்முடன் வந்த வேடன் கூறக் கேட்டமையாலும் இவையே சுவாமிக்கு உவப்பாவன வென்று துணிந்து, அவ்வாறு செய்ய நினைந்து, தமக்கு இனியதாயது மாமிசமேயாதலால், அதுவே சுவாமிக்கும் இனியதா மென்றுன்னி ஊட்டினர்; வாய்நீராட்டி மலருஞ் சூட்டினர். பேய்பிடிக்கப்பட்டா ரது செயலெல்லாம் பேயின் செயலாதல் போல, பசுபோதம் அற் றுச் சிவபோதம் உற்ற இந்நாயனாது செயலெல்லாம் சிவனார் செய லென்றே தெனிக

பாமேசுரனார் திருக்கண்ணில் உதிரங் கண்டபோது இவர்க் குண்டான பதைப்பும், தமது கண்ணைத்தாமே யிடக்கும்போது சிறிதேனும் வருத்தந் தோன்றாமையும், தமது கண்ணைச்சிவனார் விழியிலப்ப உதிரநின்றமை கண்டெழுந்த ஆனந்த மிகுதியும், மற் றைக்கண்ணிலும் உதிரம் வடியக்கண்டு இன்னொருகண்ணை இடக் கும்போது சுவாமி கண்ணிலுதிரம் இனிவாராதென்ற துணிவினாற் பிறந்தவிருப்பமும் இக்கண்ணப்பர்க்குச் சிவபிரானிடத்துள்ள அன் பே இன்பமாயிருந்த தென்பதைத் தெளிவிக்கின்றன. “அன்பினு லடியே னானியோ டாக்கை யானந்த பாய்க்குசின் துருக” எனவும், “முடிவிலா விற்பமான அன்பினை யெடுத்துக்காட்ட” எனவும், “இறவாத விற்ப வன்புரீவண்டி” எனவும் வருகின்ற அருமைத் திருவாக்குக்கள் இங்கே சிந்திக்கற்பரலன.

இதுகாறுங் கூறியவாற்றால் அன்பு இன்னதென்பதும், சிவ பிரானிடத்து அன்புடைமைக்கு அடையாளம் இன்னவையென்ப தும், அன்புடையார்க் கன்றி மற்றையோர்க்கு அரனா ருளுரென் பதும், அன்பு மூவகைபிற் றலையன்பர் இக்கண்ணப்பநாயனார் என் பதும், அவர்க்கு அன்பே இன்பமாக இருந்ததென்பதும் போந்த மையுணர்க.

வேண்பா.

தத்தையார் தாய்தந்தை நாகனா தன்பிறப்புப்
பொத்தபி நாட்டுபெயர் வேடுவனாக் - தித்திக்குந்
திண்ணப்ப னாஞ்சிறு பேர் செய்தவத்தாற் காளத்திக்
கண்ணப்ப னாப்தின்றுன காண். (பதினொரந்திருமுறை-நக்கீரர்.)

கண்ணப்பரைக் குறித்த சிலபாடல்கள். ௫

கண்ணப்பநாயனரைக் குறித்து முன்னே முதறிஞர்கள் பொழிந்
துள்ள பாக்கள் பலவுள். அவற்றுள், மிக முக்கியமான சிலகவிகள் கற்
போர் ஓராங்குக் கண்டுவுக்குமா றுளங்குத் தந்துகாட்டப்படுகின்றன.

மண்ணீக்கவண்சக்கவணீகள் திருவண்சகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணப்ப நொப்பதேர ரன்பின்மை கண்டபின்
கண்ணப்ப நென்னொப்பி லென்னையுமாட் கொண்டருளி
வண்ணப்ப ணித்தென்றை வரவென்ற வான்கருணைச்
சண்ணப்பொன் னீற்றற்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பி.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்களிற்றுப்படியார்.

கண்ணப்ப நொப்பதேர ரன்பின்மை யென்றமையாற்
கண்ணப்ப நொப்பதேர ரன்பதனைக் - கண்ணப்பர்
தாம, நிகல் களத்தி யாரறித லல்லதுமற்
முடியு பன்பன் றது.

நக்கீரதேவநாயனாய நிய திருக்கண்ணப்பதேவந திருமறம்.

திருக்கண் ணப்பன் செய்தவத் திறத்து
விருப்புடைத தம்ம விரிகட லுலகே பிறந்தது
தேனழித துணுண் கானவர் குலத்தே திரிவது
பொருபுலி குமுறும் பொருப்புடைக் காடே வளர்ப்பது
செங்க ணொயாடு தீவகம் பலவே பயில்வது
வெந்திறற் சிலையொடு வேல்வாண் முதலிய
வந்தமில் படைக்கல மலையே யுழைவது

... .. 77

கனவிலா தரிக்கு மந்தணன் றனக்குச
சீரார் திருக்கர ளத்தியு ளப்பன்

... .. 78

திருவுருக் காட்டி யருளிப்
புரிவொடு பூசனை செய்யுங்
குனிசிலை வேடன் குணமவை யாவன்
உரிமையிற் சிறந்தான் பாதவ னென்றுணர்
அவனுக் தியங்கிய விடமுனி வனமது தேவவன

செருப்படி யாவன கிருப்புறு துவலே
 யெழிலவன் வரயது தூயயொற் குடமே
 யதனிற் றங்குநீர் கங்கையின் புனலே
 புனற்கிடு மாமணி யவனிரைப் பல்லே
 யதற்கிடு தூமல ரவனது நாலே
 யுப்புனல் விழுபபொழு துரிஞ்சிய மீரைப்
 புன்மயிர குசையினு நம்மடிக்க கினிகே யவன்றலை
 தங்கிய சருகிலை தருப்பையிற் பொதிந்த
 வங்குவி கற்பத் தலரே யவனுக்க
 திட்ட விறைச்சி யெனக்குரன் பாதவ
 ரிட்ட தெய்பா லவியே
 யிதுவெனக் குணக்கவன்
 கலந்தேதா ரன்பு காட்டுவ னானே

... ..

தக்கன மருநதுகள் பிழிபவும் பிழிதொறு
 நெக்கிழி குருநுயைக் கண்டு லிலை தளர்க்கென்
 அதுகனுக் கடுத்ததெ னத்தனுக் கடுத்ததென்னென்
 றன்பொடுங் கன்றி
 யித்தனை தரிக்கல னிதுதனைக் கண்டவென்
 கண்ணை யிடந்து கடவுடன் கண்ணுறு
 புண்ணி லப்பியுங் காண்ப னென்றொரு கண்ணிடைக்
 கணையது மடுததுக் கையில் வாங்கி
 யணைதர வப்பின பைபலுங் குருதி
 நிற்பதொத் துருப்பெறக கண்டுநெஞ் சுகந்து
 மறறைக் கண்ணிலும் வபு க்கணை மடுத்தனன் மடுத்தலும
 நில்லுகண் ணப்ப நில்லுகண் ணப்பவென்
 அன்புடைத் தீதான்ற லிலலுகண் ணப்பவென்
 நின்னுரை யதெனாடு மெழிற்சிவ லிங்கந
 தன்னிடைப் பிறந்த தடமலர்க் கையா
 லன்னவன் நுண்கையடி பொடுமகப் படப்பிடித்
 தருளின னருளலும
 விண்மிசை வரனவர்
 மலாமழை பொழிந்தனர்
 துருதுபி கறங்கின தொலசீர் முனிவரு
 மேத்தின ரின்னிசை வல்லீல
 சிவகதி பெற்றனன் நிருக்கண் ணப்பனே.

கண்ணப்பரைக் குறித்த சிலபாடல்கள்.

௭

கல்லாட தேவநாயனாரூபிய திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம்.

பரிவின் றன்மை யுருவுகொண் டனையவன்
போழ்வார் போர்த்த தாமுகச் செருப்பினன்

... ..

கோசரிக் கன்றவ னேசங் காட்ட
மூக்க ணப்பனுக் கொருகணி லுதிர்ம்
தக்கி ணத்திடை யிழிதர வக்கணம்
அழுது விழுந்து தொழுதெழுந் தாற்றிப்
புன்மருந் தாற்றப் போகா தென்று
தனனை மருந்தென்று மலர்க்க ணப்ப
வொழிந்தது மற்றை யொண்டிரு நயனம்
பொழிந்த கண்ணீர்க் கலுழி பொங்க
வறற தென்று மற்றக் கண்ணையும்
பகழித் தலையா லகழ வாண்டகை
யொருகை யாலு மிருகை பிடித்து
வொல்லை நம்புண் னொழிந்தது பாராய்
நல்லை நல்லை யெனப்பெறுந்
திருவேட்டுவர்தந் திருவடி கைதொழக்
கருவேட் டுழல்வினைக் காரியங் கெடுமே.

கல்லாடம் - கடி.

“முன்னொரு காலத் தடுகொலைக் கணைந்த
முகிலுருப பெறுமேமார் கொடுமரக் கிராதன்

... ..

வெள்வாய் குதட்டிய விழுதுடைக் கருந்தடி
வைததமை யாமுன் மகிழ்ந்தமு துண்டவன்
மிசசிலுக் கின்னு மிச்சைசெப் பெருமான்.”

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

வாளான் மகவரிந் தூட்டவல் லேனல்லன் மாதுசொன்ன
சூளா விளமை துறக்கவல் லேனல்லன் றொண்டுசெய்து
நாளாறிற் கண்ணிடந் தபபவல் லேனல்ல னுணினிச்சென்
றாளாவ டெப்படி யோதிருக் காளத்தி யப்பருக்கே.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் புராணம்.

காணவர்தங் குலமுலகு போற்ற வந்த
கண்ணப்பர் திருப்பாதச் செருப்புத் தோய
மானவரிச் சிலைவேட்டை யாடுங் காணும்
வான்மறைய நிறைபெரிய மரமூர் தூறு
மேணையிமை யோர்தாமு மிறைஞ்சி யேத்தி
யெய்தவரும் பெருமையவா மெண்ணி லாத
தானமுமற் றவைகடந்து இருக்கா எத்தி
சராவெழுந் தருளினார் சண்பை வேந்தர்.

தாழ்ந்தெழுந்து இருமலையைத் தொழுது கொண்டே
தடஞ்சிலா தலச்சோபா னத்தா லேறி
வாழ்ந்திமையோர் குழாநெருங்கு மணிரீள் வாயில்
மருங்கிறைஞ்சி யுட்புகுந்து வளர்பொற் றோயில்
சூழ்ந்துவலங் கொண்டிழைவர் இரு முன் பெய்திக
தொழுதுதலை மேற்செங்கை கொண்டு போற்றி
வீழ்ந்தெழுவார் கும்பிட்ட பயன்காண் பார்ப்பான
மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்தார்.

உளளத்திற் றெளிகின்ற வன்பின் மெய்ம்மை
யுருவினையு மவ்வன்பி னுள்ளோ மனனும
வெள்ளசெஞ் சடைக்கற்றை நெற்றிச் செங்கண்
விமலரையு முடன்கண்ட விருப்பம் பொங்கப்
பள்ளத்தி லிழிபுணலபோற் பரந்து செல்லப்
பைம்பொன்மலை வல்லிபரிந் தளித்த செம்பொன்
வள்ளத்தினை ஞானவா ரமுத முண்டார்
மகிழ்ந் தெழுந்து பன்முறையும் வணங்குகின்றார்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் புராணம்.

மலைச்சிகரச் சிகாமணியின் மருங்குறமுன் னேநிற்குஞ்
சிலைத்தடக்கைக் கண்ணப்பர் திருப்பாதஞ் சோர் திறைஞ்சி
யலைத்துவிழங் கண்ணருவி யாகத்துப் பாய்ந்திழியத்
தலைக்குவித்த கையினராய்த் தாழ்ந்துபுறம் போந்தனைந்தார்.

ஏயர்கோள்கலிக்காமநாயனார் புராணம்.

(சுந்தரமூர்த்திராயனார் சரித்திரம்.)

வணங்கி யுள்ளங் களிகூர மகிழ்ந்து போற்றி மதுரவிசை
பணங்கு செண்டா டெனும்பதிகம் பாடி யன்பிற் கண்ணப்பர்
மணங்கொண் மலர்ச்சை வடிபணிந்து வாழ்ந்து போந்து மன்னுபதி
யிணங்கு தொண்ட ருடன்கெழுமி யின்புற் றிருக்கு மந்நாளில்.

கண்ணப்பரைக் குறித்த சிலபாடல்கள்.

கூ

திருவேங்கைக் கலம்பகம்.

காணும லயன்றேடு நின்மு டிக்கட்

கண்ணப்பன் றெடுகழற்கால வைத்த போதிற்
கோணு க முரிந்ததுவோ குளிர்வெண் டிங்கட்.

கொழுந்துபொரு தொதுங்கிற்றே நீர்ப்பெ ணன்।
பூணும லருவருத்து நோக்கி னுன்கொல்
பொன்னிதழித் தொடையஞ்சுழந் திழுத்த தோரோல்
வீணுள்பட் டழிபாத வன்பர்க் கன்பாம்
விமலனே வெங்கைவரு மமர ரேறே.

குறுங்குழிநெடில்.

ஆடுற வடியேன் புதுக்குடர் தருநீ சன்பன்வாய்ப் புனலுனக்கா சீமா
கூடையின்மலர்பித்தையிறறரு மலரோ கூறுமென்கனியவன்மொழி
நாடருமொருநீயிறையெனும்வழக்கைஞானசம்பந்தனுறிட்டயோ
வேடுரை செய்ய வென்கரத் திருக்கு மீசனே மாசிலா மணியே.

திருக்கூளத்திநீதருநீ.

“தூயனிழி யப்பியிடச் சோரிபோய் மற்றைவிழி
பாய வவனுங்கண் பாய்ச்சாமுன் - வாய்திறந்து
கண்ணப்பா வென்றுருகிக் கண்டமறை யோனுடனே
வண்ணப்பா தங்கொடுத்த வரமுறித்தோன்.”

திருக்கூளத்திநீதருநீ இட்டகூமியமலை.

தருமந் தவஞ்சற் றறியாத வேடுவன் றின்செருப்பு
மருமுந்து வேணிக் கணிமா மலரவன் வரயுகந்
திருமஞ் சனப்புனல் பல்லா லவன்மென்று தின்றதசை
யருமந்த போனக மன்றோநங் காளத்தி யப்பருக்கை.

திருக்கூளத்திநீதருநீ கட்டளைக்கலப்பா.

விண்ணப் பஞ்சிறி யேன்மாற்ற மற்றே
தொன்று மில்லைவெங் கூற்றுவன் சீற்றமே
பண்ணப் பங்கம் வருமுன்ன முன்னிரு
பாதப் பங்கயப் பாக்கியம வேண்டுமா
லுண்ணப் பங்குசெய் துன்கவை பார்த்தவந்
றெவ்வொன் றுவெடுத் துண்ணுமென் றேயன்று
கண்ணப் பன்றர வரபூறி நின்றகங்
காத ராதிருந் காளத்தி வாணனே.

கண்ணப்பர் பதிகம்

(கண்ணப்பர் கலம்பக நூலாசிரியரால் இயற்றப்பட்டது.

சீருற்ற காளத்தி மலைமருந் தருள்பெறுந்
 திருநெறித் துறைசீர்பெறுந்
 திசைமுற்று மறவர்க்கெ லாந்தவத் தான்மிசு
 சிறப்பிற் பிறப்புரிமைகொண்
 டேருந் நிலங்கிடப் பொத்தப்பி நாட்டினி
 வியம்புடுப் பூர்நாகளு
 மிறவுளர்க் கிறைவன்மகிழ் நிறையுளத் தத்தையா
 மியன்மனைவி மணிவயி றுவாய்த்
 தாருந் தூர்ப்பகைக் குமரனரு ளான்முன்ன
 ரவதரித் தேதிண்ணா
 மணிநாம நணிவாம மணிபோல வெண்பாரரு
 மன்புசெய விற்பமுடனே
 காருந் த வடிவுகொண் டடலேறெ னத்திறல்கொள்
 காலையாய்த் தொண்டியற்றிக்
 கண்ணைப் பறித்துமணி சுண்டர்க்கு முன்னமணி
 கண்ணப்ப னைகண்மணியே.

தனிப்பாடல்

மருப்படிக்கொண் டெழுமுலையா ரெண்ணிறந்தார்
 வயிற்புக்கு வருந்து நெஞ்சே
 கருப்படிக்கா லருந்தியெனக் களித்தெழுபே
 ரன்பினொடுங் கவின்கா ளத்திப்
 பொருப்படிக்கீழ்க் கண்ணப்ப ரருள்வேட்டம்
 புரிகாற்பொன் னடியிற் பூண்ட
 செருப்படிக்கீழ்ச் சிறுமணலாய்க் கிடவாத
 தீவினைக்கென் செய்கு வோமே.
 சேராத வேடன் செருப்பா லடிக்கவுந் தீண்டவுந்தன்
 னீர்வா யுமிழவு முச்சிட்டம் போடவு நீண்டசிலைத்
 தாரா லடிக்கவுந் கண்ணீர் ததும்பவுந் தாய்தமர்க
 ளாரா இலுமில்லை யோநிருக் காளத்தி யாப்பனுக்கே.

